

REVISTA

Suflet de femeie

www.sufletdefemeie.ro

NR. 17

*Promisiunile lui
Dumnezeu*

SCHIMBĂ LUMEA
PRIN RUGĂCIUNE

*De ești
femeie ...*

*Cântarea
Anei*

Interviu

SCOALA
OMEGA

RUGĂCIUNEA
EVREILOR

O cultură a onoarei

SEPTEMBRIE /
NOIEMBRIE 2014

Despre rugăciune...

Creștinii din toată lumea pun mare preț pe rugăciune și o recunosc ca fiind respirația sufletului, dialogul cu Tatăl Ceresc. Sunt multe feluri în care ne putem ruga, sunt zile în care oamenii obișnuiesc să se roage mai mult, sunt rugăciuni pe care le învățăm încă de la grădiniță și sunt rugăciuni spontane în care vorbim cu Dumnezeu ca și cu un prieten. La întrebarea cum și când să ne rugăm, ne răspunde însuși Dumnezeu prin Domnul Isus, care, după cum citim în Sfânta Scriptură, i-a învățat pe ucenicii săi cum să se roage. Rugăciunea Domnească, prezentată de evanghelistii Luca și Matei, este recunoscută de creștinii din toată lumea ca fiind cea mai importantă pentru fiecare copil al Lui Dumnezeu, ne sună atât de cunoscut, am auzit-o de la părinții noștri și o spunem copiilor noștri:

“Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; făcă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri;

Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.

Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci.

Amin!”

Această rugăciune este rostită cu convingere de creștinii din diferite confesiuni, pretutindeni pe pământ, dar după ce spunem AMIN, adesea faptele, gândurile și atitudinile noastre, parcă

vin să contrazică rugăciunea. De multe ori, dacă faptele ar vorbi, am putea auzi: “Să nu se facă voia Ta; să nu vină Împărăția Ta...”.

Poate nu ne vine să credem, dar asta se întâmplă când nu putem iubi pe cel de lângă noi, când nu îl putem ierta, așa cum am fost noi iertați, în acele momente ne opunem voii Lui Dumnezeu prin deciziile, faptele și atitudinile noastre.

Tot de la Domnul Isus am primit sfatul: “ru-gați-vă neîncetat, să nu cădeți în ispită”. Am putea parafraza acest îndemn astfel: faceți în tot timpul faptele bune ce vă stau la îndemână, procedând așa, întinericul nu va avea putere asupra voastră și lumea va fi schimbată după voia Lui Dumnezeu.

***“Laborare est orare, orare est laborare”
- munca este rugăciune, rugăciunea este muncă...***

...spunea Sfântul Benedict, în primele secole ale creștinismului.

Femei și bărbați, creștini de pretutindeni, haideți să lăsăm faptele, gândurile și atitudinile noastre, să fie o rugăciune văzută și auzită de Dumnezeu și de toți oamenii!

Domnul să ne ajute!

Rodica Baci
Biserica Betania
Tg. Mureș

06 ÎN TOT RAUL ESTE ȘI UN BINE

Todea Cornelia

09 DE EȘTI FEMEIE

Dori Lederer

10 CÂNTAREA ANEI

Lidia Aldea

12 INTERVIU ȘCOALA OMEGA

Carmen Busch

14 O CULTURĂ A ONOAREI

Carmen Busch

17 RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI FRANCISC

18 ROAGĂ-TE ȘI FI SINGURĂ CU DUMNEZEU

Andreea Crina Otel

20 RUGĂCIUNEA EVREILOR

Carmina Campean

24 CEREȚI ORICE VEȚI VREA ȘI VI SE VA DA

Todea Cornelia

28 SCHIMBA LUMEA PRIN RUGĂCIUNE

Crenguta Stoian

30 SCRISOARE DE DRAGOSTE A MIRELUI

Rodica Volintiru

32 RUGĂCIUNEA

Anca Mrazik

35 IERTARE

Todea Cornelia

36 CRAMPE DE MULȚUMIRE ȘI BUCURIE

Camelia Marginean

- 39** GOOGLE PENTRU DUMNEZEU
Hannah Nitz
- 40** PROMISIUNILE LUI DUMNEZEU
- 42** CÂND DUMNEZEU RASPUNDE INIMII
Carmen Nistor
- 45** ÎNȚELEPTII LUMII
Todea Cornelia
- 46** RUGĂCIUNEA BISERICII PRIMARE
Carmen Nistor
- 50** ATITUDINE NEPOTRIVITĂ?
- 52** ÎN BUCĂTĂRIE

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica Betania, Târgu Mureș
Simona Brîncovan
Biserica Betania, Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica Noul Legământ, Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica Bethel, Târgu Mureș
Violeta Molonfălean
Biserica Filadelfia, Târgu Mureș
Adriana Someșan
Biserica Bethel, Târgu Mureș

REDACTARE:

Luciana Sand
Adela Butnar

DESIGN:

Vasile Treabă
Ruxandra Sămărghișan

Este o zicală printre oameni...

*În tot răul este și un bine,
în tot binele este și un rău*

Se cuvine să primim
și binele și răul din
mâinile lui Dumnezeu”
(Iov 1:21 și Iov 2:10)

De multe ori am fost mângâiați sau am mângâiat pe alții într-o situație grea, într-un necaz, într-o problemă, spunând următoarele: „Nu te necăji, nu te întrista căci în tot răul este și un bine”. N-am greșit, n-am spus o minciună, este adevărat, în tot răul este într-adevăr și un bine.

Omul căruia i s-a întâmplat ceva rău și acceptă acest adevăr nu are decât de câștigat dacă îl pune în practică, adică începe să caute binele în răul respectiv, dar nu singur ci împreună cu Dumnezeu. Dacă faci acest lucru în primul rând acel rău nu ți se va mai părea așa de mare, efectele lui vor scădea în intensitate; vorbesc aici despre întristare, deznădejde, frică, care împreună te pot duce la depresie. Într-o astfel de situație poți găsi binele suprem, adică pe Dumnezeu; dacă l-ai întâlnit deja pe Dumnezeu, o astfel de situație poate întări relația ta cu El, poate aprofunda cunoașterea ta despre El, poate fi o întâlnire personală cu Dumnezeu, te poate ajuta să deosebești disciplinarea de încercare, de asemenea te poate învăța supunerea, acceptarea oricărei situații, fie bună, fie rea. (Vezi Iov, în situația lui grea spune: Se cuvine să primim și binele și răul din mâinile lui Dumnezeu” Iov 1:21 și Iov 2:10)

Sunt multe persoane care au mărturisit că atunci când au avut o problemă, un necaz în viața lor, L-au căutat pe Dumnezeu, L-au găsit, s-au întâlnit cu El. Unele au știut ce fac, altele n-au știut dar și unii și alții au împlinit versetul care spune “Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu

te voi scăpa, iar tu Mă vei preamări” (Psalmi 50:15).

Vezi cum în Zaharia 13:9 Dumnezeu curăță prin foc precum argintul și aurul acea treime care avea să devină poporul Lui, care în final va zice “Domnul este Dumnezeul meu”. Dacă Dumnezeu spune că nu putem face parte din poporul Său dacă nu suntem curățați de El, ceea ce se face trecându-se prin diferite încercări, necazuri, punându-ne la încercare, corectându-ne și disciplinându-ne El însuși, atunci trebuie să credem că așa este și să ne supunem Lui.

Întotdeauna, sau aproape întotdeauna când ni se întâmplă ceva bun, ceva plăcut, ceva frumos, bucuria ne copleșește, euforia, extazul pune stăpânire peste întreaga noastră ființă plină de satisfacție și de uimire. O astfel de trăire prin acest sentiment nu mai lasă loc, nici timp, pentru o simplă întrebare: De ce? Atunci când se întâmplă ceva rău există enorm de mult timp și loc pentru această întrebare și pentru multe altele: De ce tocmai mie? Cu ce am greșit? Există timp și loc pentru a căuta un bine cât de mic în acel rău pentru a găsi o consolare, o mângâiere sau poate o scuză care să diminueze efectele produse, să scurteze perioada de suferință, să vindece în timp cât mai scurt rănilor, dar așa cum am spus mai înainte, unele persoane pot găsi binele suprem, adică pe Dumnezeu.

Ceea ce vreau eu să spun e că a găsi loc și timp pentru acea simplă întrebare “De ce?”, e un prim pas, următorul fiind a căuta răul ce poate exista în acel bine căci așa cum “În tot răul este și un bine”, “În tot binele există și un rău” ce trebuie evitat, înfruntat, cercetat, eliminat sau poate acceptat. Ceea ce noi oamenii numim rău nu este neapărat ceva negativ, sau poate fi negativ doar temporar, la fel cum este rău pozitiv temporar sau definitiv. Când vorbesc de un rău negativ ce se găsește într-o întâmplare bună mă refer

la mândrie, la îngâmfare, la o situație în care binele nu este gestionat după voia lui Dumnezeu și ne poate duce pe alte căi; sau, am putea deveni insensibili la cei din jur, la nevoile lor, la necazurile lor sau am putea uita de unde am plecat și multe alte situații de care sunt convinsă că orice om are cunoaștință și teoretic și practic, nu trebuie decât o simplă analiză a trecutului și va găsi zeci de exemple din viața personală.

Concluzia la care am ajuns eu și care vreau să o împărtășesc cu alți oameni, dar și cu frații mei, pentru creștinii care știu ce înseamnă revelație din Cuvânt, aș numi-o revelație primită de la Dumnezeu în timpul căutărilor mele și a cercetării Cuvântului, este următoarea: Acceptând și cercetând atât răul cât și binele care ni se întâmplă, pornind de la ideea că în tot răul este și un bine, și că în tot binele este și un posibil rău, putem să ne stabilim un echilibru emoțional și nu numai, care să ne ajute în viață; o cale de mijloc care să ne ferească de a cădea prea des și prea adânc în extreme. Extremele pe care le-am găsit eu în viața mea, care le-am experimentat eu sunt: supărarea, frica, întristarea, deznădejdea, atunci când mi se întâmplă ceva rău, ceva ce credeam eu la momentul respectiv că este rău sau ceva ce numim noi oamenii a fi rău. Cealaltă extremă opusă celei dintâi este bucuria prea mare în cazul unei întâmplări fericite, bune, plăcute din punct de vedere omenesc: mândrie, nepăsare față de semenii, aroganță, etc. Cu toate că aș putea să dau zeci de exemple din Biblie în care unor oameni li s-a întâmplat ceva rău și ceva bun, dar acel rău nu era rău, iar acel bun nu era bun, mă limitez doar la câteva. Primul este Iosif (Geneza 37). Fiind iubit de tatăl lui mai mult decât ceilalți, pentru el era ceva bun; răul din acest bun era ura fraților care devin chiar capabili de crimă, dar renunță și aleg să-l vândă. Decizia lor reprezintă răul, cine ar dori să fie vândut de frații săi? În acest

rău, binele este poziția lui Iosif la care ajunge și din care își poate salva poporul de la foamete, de la moarte. La o privire de ansamblu asupra întregului tablou, asupra tuturor evenimentelor din viața lui Iosif, vedem planul lui Dumnezeu și acest lucru ar trebui să-l luăm drept învățătură, încurajare și mângâiere, să avem în noi această nădejde că toate lucrurile lucrează spre binele nostru. (Romani 9:28)

Când Isus s-a născut în poporul evreu, pentru evrei era un lucru minunat, bun, frumos, o binecuvântare, dar nu au cercetat îndeajuns, n-au stat în ascultare și urmarea a fost blestemul în loc de binecuvântare. Evreilor din acea vreme li s-a întâmplat ceva bun, căci

s-au întâlnit cu Isus față în față, au vorbit cu El, au stat la masă cu El, l-au avut o vreme printre ei; răul din acest bine, este faptul că l-au respins. Ispitele, încercările care au venit atunci peste ei, reprezintă răul care putea fi înfruntat sau poate evitat; răul care a venit peste cei care l-au primit pe Isus, este răul care trebuie acceptat, de exemplu, Ștefan acceptă să fie omorât cu pietre, Petru își acceptă moartea și nu doar atât, el cere să fie răstignit cu capul în jos, considerându-se nevrednic să moară precum Isus.

Cel mai bun, cel mai frumos și cel mai de

urmat exemplu este cel al Domnului Isus. Faptul că S-a dezbrăcat de slava cerească și s-a făcut om, am putea spune că s-a întâmplat ceva rău, dar binele era ascultarea Sa de Dumnezeu și salvarea omenirii;

**“Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi scăpa, iar tu Mă vei preamări”
(Psalmi 50:15).**

faptul că a fost respins, batjocorit și în final răstignit a fost ceva rău, dar binele era ascultarea de Dumnezeu și salvarea omenirii. Când oamenii din acea vreme L-au văzut biciuit și pus pe cruce între doi tâlhari, au spus că l s-a întâmplat ceva rău, însă binele era ascultarea de Dumnezeu și salvarea noastră. A răbdător totuși pentru slava ce îi era pusă în față, despre care știa căci cunoștea voia Lui Dumnezeu. Am spus că este exemplul cel mai bun, cel mai frumos, cel mai de urmat pentru că și noi putem cunoaște voia Lui și putem birui totul. Știm de asemenea și ce ne este

pus în față, ce vom avea în final: veșnicia cu Isus, răsplata și cununa.

Cel de-al treilea exemplu îl găsim în cartea Apocalipsa, unde ne sunt prezentate necazuri și suferințe fără precedent, du-

reri cum nu s-au mai trăit. Dumnezeu ne descoperă aici răul din zilele din urmă, tot El ne arată și binele din acest rău: dorința Lui ca oamenii să-L caute, să-și întoarcă fața spre El, să se întoarcă de la căile lor rele, deoarece aceasta este ultima șansă de salvare pe care El o acordă omenirii înainte de a-și manifesta mânia peste întreg Pământul. Binele din acest rău îl reprezintă șansa noastră, Mâna Lui Dumnezeu care încă ni se întinde spre ajutor, mila și răbda-

rea Lui și chiar Însuși Dumnezeu care ne cheamă și ne așteaptă pentru a ne da iertarea, mântuirea și veșnicia alături de El. Se cuvine deci să-L căutăm pe Dumnezeu în orice vreme, în orice situație, în orice întâmplare, fie bună, fie rea, să cercetăm totul și să păstrăm ce este bun. Să nu uităm că în tot răul este și un bine, în tot binele poate fi și un rău.

*Todea Cornelia
Biserica Noul Legământ
Tg. Mureș*

De ești femeie ...

De ești femeie, ridică-te și spune
Că ești a Universului minune,
Nu aștepta precum un câine hăituit
Să te recheme cel ce te-a gonit.

De ești femeie, spune-o să se știe
Că nu-i pe lume flacăra mai vie
Ca tine când te dăruiești iubind.
Ridică-te și mergi, acum, zâmbind!

Să nu te-mbraci în negru sau în zeghe
Nu plânge dacă încă n-ai pereche,
Căci tu ești far și cale și lumină
Și-n tine stă puterea cea divină.

Să nu aștepti ce nu te-a meritat
Căci nu ești câine, ci ești fiică de-mpărat
Și porți în tine moștenirea toată
Ce ți-a lăsat-o Tatăl tău, odată.

De ce nu te privești cu ochii tăi
Și-ascuți la glasul celor mici și răi ?
Ori încă n-ai aflat nici pân-acum
Că cei mai slabi se pierd, ades, pe drum ?

De ești femeie, ridică-te și mergi
Pe drumul ce tu singură-l alegi
Și nu te-mpiedica de câte-un cui
Ce-și spune un Adio, numai lui.

De ești femeie, fii și fi-le lor
Acelora ce te iubesc și vor
Să știe că nu e nici o scânteie
Mai luminoasă, cum ești tu, Femeie !

Dori Lederer

*Cântarea
Anei*

“Niciodată să nu
spui rugăciuni,
ci să te rogi.”
Richard Wurmbrand

Oricine citește
Biblia nu poate
să nu rămână
impresionat de
Ana – mama
prorocului Sa-

muel, soția lui Elcana. Nu poate să
nu rămână impresionat de meta-
morfoza femeii căreia îi asculta
Domnul rugăciunea.

Cartea întâi a lui Samuel începe
prin a ne prezenta o Ana amărâtă
de deseale “întepături” ale Peninei
pentru că nu avea copii, o Ana
care “plângea și nu mânca”, o Ana
care “se ruga cu sufletul amărât și
plângea ... Ea stătea multă vreme
în rugăciune înaintea Domnului.”

“Ana vorbea în inima ei și numai
buzele și le mișca, dar nu i se
auzea glasul.” (1 Sam 1:13)

Chiar ea se prezintă preotului Eli
astfel : “ eu sunt o femeie care suf-
eră în inima ei... îmi vărs sufletul
înaintea Domnului ... numai prea
multa mea durere și supărare m-a
facut să vorbesc până acum.” (1
Sam 1:15-16)

Ana s-a smerit înaintea Domnului,
înaintea preotului Eli și chiar și în
fața potrivniciei ei, Penina și nu
a încetat să se roage cu credință
Domnului.

Dacă limba nu se poate ruga
totdeauna, inima poate!

Dar a venit o zi în viața Anei,
când inima și urechile ei au auzit
binecuvântarea : “ Du-te în pace
și Dumnezeuul lui Israel să asculte
rugăciunea pe care l-ai făcut-o!” (1
Sam 1:17b)...

Și din acel moment “fața ei n-a
mai fost aceeași”

Ana a făcut și o juruință : “...
și dacă vei da roabei Tale un
copil de parte bărbătească, îl voi
închina Domnului pentru toate

zilele vieții lui...” (1 Sam 1:11)

... Și Domnul Și-a adus aminte
de Ana și a născut un fiu căruia
i-a pus numele Samuel, adică
„Dumnezeu a ascultat”.

Ana a respectat juruința făcută și
Domnul a răsplătit-o cu încă trei
fii și două fiice.

Domnul a transformat suferința în
biriință, în bucurie și rugăciunea
de mulțumire a Anei a rămas în
Biblie denumită “Cântarea Anei” :

“Mi se bucură inima în Domnul,
Puterea mea a fost înălțată de
Domnul;

Mi s-a deschis larg gura împotriva
vrăjmașilor mei,

Căci mă bucur de ajutorul Tău.

Nimeni nu este sfânt ca Domnul;

Nu este alt Dumnezeu decât Tine;

Nu este stâncă așa ca Dumnezeuul
nostru.” (1 Sam 2:1-2)

De câte ori citesc această rugăci-
une, simt bucuria, credința și
siguranța Anei în Domnul, mă
umplu de nădejde și de speranță
că vine o zi a biruinței pentru
fiecare cauză pe care o aducem
înaintea Domnului, dacă umblăm
în lumina Lui, în ascultare de El
și dacă ceea ce cerem este după
voia Lui.

“Mare putere are rugăciunea
fierbinte a celui neprihănit.” (Iacov
5:16)

Doamne ajută! Doamne dă
izbândă!

Lidia ALDEA
Biserica Bethel Tg. Mureș

Interviu

ȘCOALA

OMEGA

realizat de Carmen Busch

Dragi prietene, dragi mami

Pentru că ne pasă de liderii de mâine și pentru că multe dintre voi stați probabil în cumpană în legătură cu înscrierea copiilor la școală, în toamna 2014, mi-am propus să stau de vorbă cu d-na Ganea Cornelia, director al Școlii Gimnaziale Omega, pe care mulți ni-l amintim pentru sloganul lor frumos: "Școala ca o casă". D-na director Ganea Cornelia ne va ajuta să intrăm măcar cu imaginația în incinta acestei minunate școli și să ne convingem singure de unicitatea și calitatea ei.

CB: D-na Cornelia, ca și părinte sunt extrem de mulțumitoare de această opțiune, ca și posibilitate de școlarizare pentru copilașii mei. Spuneți-ne un pic despre începuturi....Cum a luat ființă această școală și căror vizionari datorăm existența ei?

CG: În anul 1997, în inima câtorva persoane, 9 la număr, exista un vis, care în cele din urmă, a devenit realitate. În anul 1998, pe str. Aurel Filimon, a luat ființă prima grădiniță particulară sub denumirea de Grădinița Româno-Americană din Tg. Mu-

reș. În anul 2002, ne-am mutat în actuala clădire, continuând un nou ciclu, ciclul primar. În 2006, la insistențele părinților, am continuat cu ciclul gimnazial. A fost greu la început, dar cu eforturi omenești și binecuvântări divine ne bucurăm astăzi de această clădire care școlarizează în jur de 280 de copii.

CB: De ce ați alege dvs. în calitate de părinte Școala Omega?

CG: În primul rând pentru atmosfera caldă și primitoare, pentru oamenii zâmbitori și deschiși, care știu să se sacrifice pentru cei din jur și știu să învețe din greșeli.

CB: În ceea ce privește valorile școlii – știm că școala dorește a promova valori creștine – a fost greu să mențineți acest

standard în condițiile în care a trebuit să și supraviețuiți, să faceți față competiției, și ca urmare să acceptați persoane cu valori diferite? Ați fost pusă în situația de a compromite valorile?

CG: A fost foarte greu, nu greu, însă comunicarea, transparența și legătura strânsă pe care am avut-o cu părinții au rezolvat de cele mai multe ori problemele și îndoielile. Chiar dacă în oraș circulau fel și fel de zvonuri, cei care veneau în contact cu Școala Omega își schimbau părerea. Fiecăruia îi spuneam: „Lăsați copilul la noi 2-3 săptămâni și după aceea sunteți cel mai în măsură să luați hotărârea potrivită.” Atâta timp cât copilul începea ziua cu un devotțional sau rugăciune, era îndemnat să nu lovească, să nu vorbească urât, să-și ceară iertare atunci când greșește etc. Părintele

de ai lor, văd oameni zâmbăreți și fericiți. Care, în perspectiva dvs. au fost cele mai importante cărămizi ce au stat la temelia construirii unei astfel de comunități?

CG: Recrutarea și selecția personalului. Pentru mine, resursa umană este cea mai valoroasă într-o instituție. Investind în ei, investești în instituție.

CB: Pentru eventualele cititoare interesate de a-și înscrie copiii la dvs., mai am câteva întrebări ajutătoare:

Cum vă raportați la celelalte școli din oraș în ceea ce privește rezultatele?

CG: Anul trecut școlar, în urma evaluărilor naționale la clasa a VIII-a și clasificării făcute de Ministerul Educației Naționale am ocupat locul 3 în oraș, după Colegiul Național Papiu Ilarian și Colegiu Național Unirea. De asemenea, anul acesta școlar, am avut rezultate deosebite la diverse concursuri județene și naționale, medalii de aur, argint și bronz. Toate aceste rezultate se pot vedea și accesând site-ul școlii: www.scoalaomega.ro

CB: Ce opționale aveți disponibile și care sunt cele mai atrăgătoare pentru elevii dvs.?

CG: Cei mai mulți copii sunt atrași de orele de pian, chitară și de atelierele creative. Însă, alții preferă șahul și sportul. Pentru viitorul an școlar vom veni și cu alte activități extracurriculare.

CB: Cum investiți în a menține standardele de curățenie și calitatea nu doar de conținut dar și de formă? (elevii dvs au condiții frumoase, asemănătoare celor de acasă).

CG: Conștientizăm că școala este a doua casă a copilului, așa că încercăm să menținem aceleași standarde ca și acasă.

CB: În final, vreau să apreciez motto-ul dvs. recent: "Transformăm elevii de azi, în liderii de mâine!" Ce l-a inspirat? Cum ați convinge un potențial elev de veridicitatea lui?

CG: Motto-ul nostru s-a adeverit în privința multor elevi din școala noastră. Am avut bucuria să-l felicit pe unul din elevii noștri, deoarece mai întâi a fost ales președinte în Consiliul Județean al Elevilor, iar apoi secretar în Consiliul Național al Elevilor. De asemenea, avem elevi cu rezultate foarte bune la concursuri școlare, elevi care ulterior vor intra la un liceu bun. De ce suntem convinși că putem transforma elevii de azi, în liderii de mâine? Deoarece copiii nu au nevoie numai de acumulări de cunoștințe ci și de afectiune, înțelegere, încredere în sine, încurajare, echilibru emoțional, calități ce trebuie să le aibă și totodată să le dăruiască un lider. Ceea ce se clădește pe bancile școlii nu se dărâmă ușor pe treptele vieții.

Vă mulțumesc din suflet și Dumnezeu să binecuvânteze toate eforturile dvs. și să vă inspire să mențineți standardele frumoase cu care ați început, dar nu cu prețul calității învățământului!

**Transformăm
elevii de azi
în liderii de
mâine!**

Dragi mămici, dacă acest interviu nu v-a convins, vă invit să le faceți o vizită și să vă convingeți voi înșivă de cele prezentate mai sus. Dacă aveți întrebări legate de înscrieri, locuri disponibile, tarife etc. voi include aici câteva date de contact:

Școala Gimnazială Omega
(școală+grădiniță)
Adresa: strada Transilvania nr. 25
Telefon/Fax: 0265.255.391
Email: office@scoalaomega.ro
www.scoalaomega.ro

a știut să hotărască ce este mai bine pentru copilul său. Am respectat întotdeauna religia fiecăruia și nu am intrat niciodată în doctrină; poate acest lucru ne-a ajutat să avem succes. Nu am fost pusă niciodată în situația să compromit valorile școlii și chiar dacă aș fi pusă, n-aș face-o.

CB: Eu am trei copilași la dvs și îmi dau seama din ce în ce mai mult că ați format o comunitate acolo, nu doar o instituție: copiii se știu între ei, domnul portar îi știe pe aproape pe toți pe nume, dascălii îngrijesc în pauze și de alți copii, nu doar

O cultură a onoarei

Căci noi suntem lucrarea Lui, creați în Cristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.

Te încurajez să îți alegi și să te lași călăuzită de Dumnezeu în alegerea culturii familiei tale.

Dragi mami,

In numărul trecut al revistei "Suflet de Femeie" scriam despre "O cultură a onoarei" în familia noastră. Mai mult decât alte articole sau învățături ale mele, acest articol a generat multe discuții, întrebări – mame curioase și doritoare să crească în acest domeniu, mămici care îmi cereau să ne întâlnim să le ajut să își identifice valorile, să le ajut să se angajeze în acest proces de reînnoire a minții într-o cultură în care încurajarea, onoarea și respectul nu sunt larg discutate, mai ales în ceea ce privește creșterea copiilor.

O cultură, spuneam în numărul trecut, este suma tuturor valorilor, a lucrurilor pe care tu le

consideri importante și care îți vor guverna și influența toate domeniile: felul în care "mămi-cești", în care te raportezi la oamenii din jur, la soț, felul în care conduci, în care îți cheltuiești resursele etc. Aceste valori pot fi intenționate sau neintenționate, conștiente sau inconștiente, însușite sau imitate - cu alte cuvinte vei avea o cultură "la întâmplare" (ce ți se servește și pare bun pe moment) sau una aleasă, însușită - Te încurajez să îți alegi și să te lași călăuzită de Dumnezeu în alegerea culturii familiei tale.

Cea mai mare bucurie a unui părinte este aceea de a avea copii dar este și cea mai mare responsabilitate. În momentul de față cineva crește și disciplinează următorul președinte al României, următorul pastor al bisericii dumneavoastră, următorul mecanic cinstit, următoarea mamă

devotată și dăruită familiei, următorul Picasso, următorul inventator, următorul avocat cu frică de Domnul, următorul medic care va face Medicina de dragul oamenilor etc. Creștem nu doar viitori profesioniști dar și viitoare mame, viitori tați, viitoare soții, viitori soți, viitori colegi, viitori prieteni.

De aceea e important să ne luăm rolul în serios și în rugăciune să adoptăm un stil care ne aparține, l-am însușit, funcționează pentru noi și dă rezultate. Eu cred că avem nevoie să devenim femei, mămici cu perspectivă largă și pe viitor (nu doar aici și acum). Copiii noștri merită toate șansele ca ei să devină ceea ce au fost creați să fie de către Creatorul lor. Merită să fie pregătiți pentru succes, să le construim o platformă pentru reușită. Copiii noștri au un destin (fapte bune pregătite dinainte, așa cum reiese din Efeseni 2:10) înspre care trebuie să îi ajutăm.

"A onora înseamnă a recunoaște cine este cineva, fără să ne împiedicăm de ceea ce nu este." (Bill Johnson). Înseamnă a recunoaște ceea ce face Dumnezeu în viața cuiva, a recunoaște ceea ce a pus Dumnezeu în copilașii noștri. Ce m-a ajutat cel mai mult în creșterea copiilor noștri a fost sfatul unui cuplu-mentor, pastori și misionari din Australia care ne-au spus așa: "De multe ori ne închipuim că Duhul Sfânt din copilașii noștri este un Duh Sfânt micuț, așa de vârsta lor... dar Duhul Sfânt e Duhul Sfânt. Roagă-te ca El să se manifeste în și prin copilașii tăi. Roagă-te ca Domnul să îți reveleze la o vârstă fragedă care este chemarea lor și roagă-te în fiecare seară pentru ungere peste ei și înțelepciune

pentru tine ca și părinte să fii ceea ce au ei nevoie să fii."

În clasa întâi, Melanie s-a rugat pentru 3 din cele 4 colege ale ei (restul erau băieți la ea în clasă) ca ele să îl accepte pe Isus în inima lor. Trei din cei patru copii ai mei l-au invitat pe Isus în inima lor din proprie inițiativă (toți în jurul vârstei de 3 ½ – 4). Cele două fete mari (de 8 respectiv 6 ani acum) au scris deja câteva cântece pentru Domnul, ultimul cântec al Juliei (6 ani) îl consider excelent. Tot Julia este cea pe care am auzit-o cântându-i Duhului Sfânt – era singură în bucătărie și din proprie inițiativă a început să se închine. Cu altă ocazie pregăteam un set de Închinare și Julie era lângă mine, colora. I-am spus "Julie vrei să desenezi ceva profetic?" La care ea m-a întrebat "Ce înseamnă profetic mami?" I-am spus: "Ascultă melodia asta și desenează ce te inspiră Duhul Sfânt." Rezultatul a fost minunat.

Le datorăm copiilor noștri un lucru și anume: să îi vedem cu ochii lui Dumnezeu, să vedem valoarea/aurul care este în ei și să suflăm praful, să ștergem rugina, să lustruim.... Ei sunt comori date în grija noastră iar disciplina cu onoare este cea care va scoate frumusețea lor la iveală. Isus l-a numit pe Petru - "Piatra/Stânca" înainte ca el să fie așa, o stâncă, să fie stabil și matur. Isus ne conduce prin a identifica ceea ce El vede în noi, nu se oprește asupra eșecurilor noastre. Dumnezeu ne-a creat pe toți cu un scop și pentru aceasta ne-a imputernicit și echipat cu daruri, talente ca să putem face ce ne-a plănu-it. Păcat că prea mulți dintre noi așteptăm prea mult iar unii nu îmbrățișăm niciodată ceea ce suntem sortiți să fim.

A onora înseamnă a identifica ceea ce a creat Domnul și a vocifera, a proclama acest lucru peste copiii tăi. Vreau să îți amintesc că Dumnezeu nu face lucruri rele. El nu a creat copii egoiști – ci copii cu caracter puternic care vor trebui să învețe generozitatea. El nu a creat copii care “fac doar prostii” ci copii creativi care au nevoie de un mod de a se exprima. El nu a creat copii singuratici ci copii care probabil au nevoie de timp de calitate cu mami pentru a se cunoaște pe ei înșiși. El nu a creat copii care “nu ascultă deloc, fac doar ce vor ei” ci copii care știu așa de bine ce vor dar trebuie să învețe ascultarea și auto-controlul. Iar exemplele pot fi multe aici.

Știu și îmi dau seama că este nevoie de reînnoirea minții în acest domeniu. Dar o minte transformată înseamnă o viață transformată. O viață transformată înseamnă o familie transformată. Familia este unul dintre cei 7 munți ai societății, una dintre cele 7 sfere de influență (Arte și Divertisment, Afaceri, Educație, Familie, Guvern/Armata, Media, Religie).

Când mintea ta va fi transformată de noile revelații și aceste revelații/adevăruri vor impregna toată ființa ta vei vedea că îți va fi din ce în ce mai ușor să dai onoare în situațiile critice și din ce în ce mai puțin vei reacționa. Înnoirea minții este un poces în care te angajezi împreună cu Domnul. La timp și provoacă durere pentru că îți dai seama de limitările și neputințele tale; înseamnă să te dezbraci zilnic de vechile mentalități și să ți le însușești pe cele noi revelate de Domnul. La început vei da ușor în “modul vechi

de a face lucrurile”, te vei refugia în familiar. Când se întâmplă, cere-ți iertare de la Domnul și de la copii, iar lor, copiilor, explică-le cum ai fi vrut să reacționezi în situația respectivă și roagă-i să te ajute în acest proces. De multe ori Melanie îmi amintește: “Mami mai știi când ai spus că nu vrei să faci asta în situația asta etc...” Asta mă ajută. Vei vedea că în timp vei învăța modul nou revelat de Domnul și va deveni un stil de viață. Că știu acum care e cel mai ușor mod în care să o onorez pe ea.

Dragă mamică îți propun următoarele lucruri:

1. Roagă-te Domnului și fă-ți timp să îți identifici valorile personale. Roagă câteva persoane de încredere să te ajute să “formuleze” pentru tine ce se vede din afară. De exemplu mentora mea mi-a spus că sunt o persoană foarte responsabilă și m-am identificat imediat cu asta, chiar dacă nu știam cum să o pun eu însămi în cuvinte. După ce îți vei identifica valorile îți vei da seama ce fel de cultură va avea familia ta.

2. Pune la cruce atitudinile tale de neputință, atitudinea aceasta de a supraviețui doar - (Las’ că cresc ei. Eu nu am crescut?) și cere-i Domnului o perspectivă nouă, o reînnoire a minții cu privire la felul în care investești în copiii tăi.

3. Meditează la ceea ce înseamnă onoare. Scrie pe o hârtie sau în jurnal câteva moduri concrete în care îți poți onora copiii zilnic. De exemplu am întrebat-o pe Julie ieri ce o face să se simtă iubită și onorată și la doar cei 6 ani ai ei mi-a spus: “Îmi place când petreci timp cu mine și colorăm împreună, mami!”. Cred că știu acum care e cel mai ușor mod în care să o onorez pe ea.

Onoarea, dragele mele le dă libertate copiilor noștri să viseze. Onoarea aprinde un sentiment de speranță, de destin în ei. Când suntem mulțumitori pentru co-

piii noștri și îi încurajăm, asta le dă aripi pur și simplu, se ridică din starea lor și prind curaj.

Fii o mamă care disciplinează și ucenicizează nu la întâmplare ci din convingeri asumate.

Carmen Busch
Biserica Betania
Tineri pt. misiune Y.W.A.M
Tg. Mureș

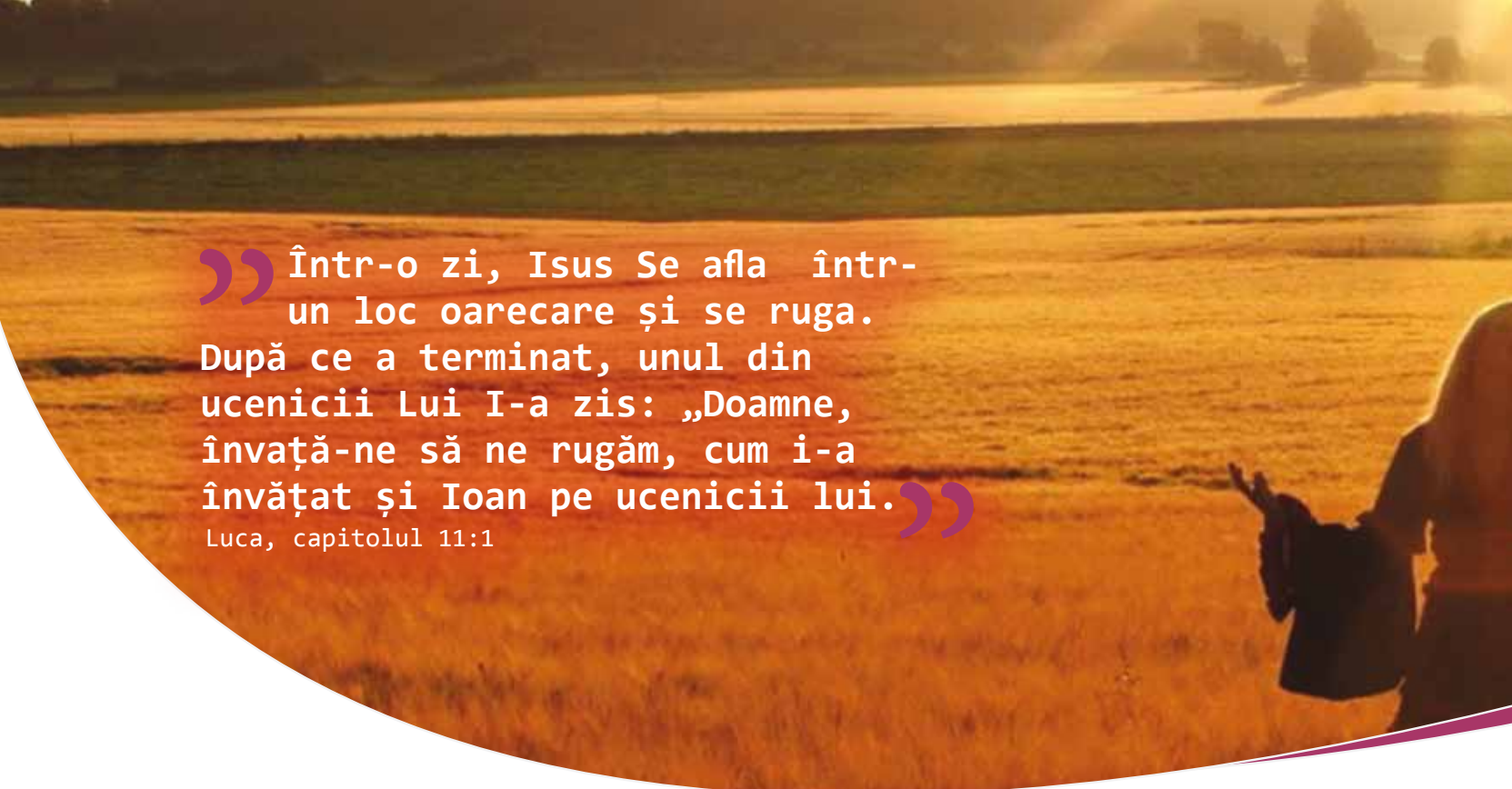
Rugăciunea sfântului Francisc de Assisi

(1182-1226)

“O, Doamne, fă-mă un instrument al păcii Tale;
Acolo unde este ură, să arăt dragoste;
Acolo unde este jignire, iertare;
Acolo unde este dezbinare, unitate;
Acolo unde este îndoială, credință;
Acolo unde este disperare, speranță;
Acolo unde este întuneric, lumină;
Acolo unde este întristare, bucurie.

Fă ca noi să nu mai căutăm atât de mult să fim consolăți, ci să consolăm.
Nu să fim înțeleși, ci să înțelegem;
Nu să fim iubiți, ci să iubim;
Doar atunci când dăruim, primim
Prin iertare suntem iertați
Și prin moarte suntem născuți pentru viața veșnică.”

” Într-o zi, Isus Se afla într-un loc oarecare și se ruga.

După ce a terminat, unul din ucenicii Lui I-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum i-a învățat și Ioan pe ucenicii lui.”

Luca, capitolul 11:1

Isus Cristos a fost un om al rugăciunii iar acest verset ne evidențiază niște lucruri foarte importante. Cred că era foarte sublim și în același timp înfrorător să Îl vezi pe Isus rugându-se.

» Când El era plecat pe genunchi înaintea Tatălui era un timp divin, sacru, ceva ce nimeni nu a mai văzut pe întreg pământul. Ucenicii nu îndrăznesc să întrerupă rugăciunea, iar după ce termină, unul Îl roagă să îi învețe să se roage. Observăm că ucenicii nu l-au cerut Domnului Isus niciodată să îi învețe să predice, nu au venit la El să îi spună “Învață-ne să umblăm pe apă” sau “Învață-ne să înviem morții”. Dacă tu ai vrea să înveți să joci baschet, probabil că nu ai veni la mine, pentru că știu foarte puține lucruri despre baschet. Probabil te-ai interesa mai întâi să vezi care e specializarea mea, iar apoi m-ai întreba ceva din domeni-

ul meu. Vedeți, nu îl rogi pe cineva să te ajute într-un domeniu despre care știi că habar nu are, din contra, îl întrebi despre lucrurile care te impresionează cel mai mult la el. Cred fără nici o îndoială, că cea mai mare demonstrație a puterii divine, a fost nu când Domnul Isus a înviat morții și nici atunci când a umblat pe apă, ci atunci când se ruga. Isus a fost un om al rugăciunii! Acum să ne întrebăm: când oamenii te aud pe tine rugându-te, aud pe cineva care Îl cunoaște pe Dumnezeu? Aud vocea unui religii? Aud cuvinte care le-ai învățat de la alți oameni? Aud un șablon? Aud cuvinte elevate? Sau aud o femeie, un copil care petrece timp real în prezența lui Dumnezeu. A venit cineva la tine să îți spună: “Învață-mă să mă rog”?

Dumnezeu are mulți oameni pe care îi folosește. Nu se aseamănă foarte mult între ei, cu excepția unui singur aspect: atunci când își pleacă genunchii ceva neobișnuit se întâmplă. Un lucru e sigur: nu poți truca rugăciunea. Isus a fost un om al rugăciunii, iar când El se ruga cei din jur vedeau diferența. Dacă rugăciunea a fost atât de importantă pentru Fiul Drept și Sfânt a lui Dumnezeu, cu cât mai importantă ar trebui să fie pentru noi oamenii? Cât de mult

ar trebui noi să depindem de rugăciune? Luca 5:16 ne spune că

“El se retrăgea în locuri pustii și se ruga”.

Vedeți, de multe ori când ne face plăcere un lucru, încercăm să ne sustragem de la ce ar trebui să facem de fapt. Un bărbat ar renunța la a tunde iarba din curte în favoarea unui meci, o femeie s-ar furișa pentru a merge la cumpărături. Singurul loc unde găsim liniște și odihnă ar trebui să fie în rugăciune. Când ai atât de multe de făcut, și te sustragi pentru a fi cu El, evadezi. Însă atunci când rugăciunea devine o povară, un efort pe care îl facem doar pentru că trebuie, noi nu ne mai asemănăm cu Isus. El fugea în locuri pustii pentru a se ruga. Lumea este atât de plină de zgomot și agitație încât uneori simți nevoia să te oprești și să mergi într-un loc în care să fii singur. Poate că ar trebui să nu iei nici măcar o carte cu tine, Îl transformăm atât de ușor pe Isus într-o persoană pe care o studiem și uităm că El nu vrea decât să fie iubit.

Poate că ne întrebăm de ce a trebuit ca Isus să se roage atât de mult? Doar era Fiul lui Dumnezeu. Crezi că ar fi putut El să se retragă și să se roage doar pentru simplu

Roagă-te și fii singur CU DUMNEZEU

fapt că Îl iubea pe Tatăl? În Luca 6:12 este scris că

„În zilele acelea, Isus S-a dus pe munte să Se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu. Când s-a făcut zi, i-a chemat pe ucenicii Săi și a ales doisprezece dintre ei, pe care i-a numit apostoli”

Oare pentru ce s-a rugat Domnul Isus toată noaptea? Oare s-a rugat pentru ce urma să facă a doua zi, și anume să aleagă ucenicii? Ai stat vreodată toată noaptea să te rogi când ai avut de luat o decizie dificilă? Dacă nu, am putea spune că am găsit în tine un om mai puternic decât Dumnezeu. Matei 26:36

“Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit Ghetsimani și le-a zis ucenicilor: „Stați jos aici în timp ce Eu Mă voi duce acolo să mă rog!”.

Cum am putea uita războiul dus în Ghetsimani? Știm însă că atunci când El s-a ridicat de pe genunchi bătălia era câștigată. Cu câte lucruri nu trebuie să ne luptăm și noi? Câți filistenii avem de înfruntat? De ce nu se rezolvă lucrurile în viața noastră? Pentru că de multe ori nu mergem la rădăcină, nu ne grăbim prea mult către Dumnezeu... Isus Cristos a biruit în noaptea aceea luptându-se în rugăciune. Poate vei spune da, dar El a avut o luptă mare de dus, împotriva diavolului și de aceea s-a rugat toată noaptea. Este adevărat, dar sunt atâtea munți și

obstacole în viețile noastre care încearcă să ne oprească și vor rămâne acolo, pentru că unele lucruri nu dispar prin consiliere ci doar atunci când te zdrobești și îți pleci genunchii înaintea Lui până te va elibera. Isus învață despre rugăciune. Luca 18:1

“Le-a spus apoi o pildă despre faptul că trebuie să se roage întotdeauna și să nu se descurajeze”.

Dacă am vrea să facem un rezumat la ceea ce Domnul Isus ne-a învățat despre rugăciune, ar fi că trebuie să ne rugăm tot timpul! Mulți creștini spun că nu au un timp specific când se roagă, practică prezența lui Dumnezeu, doar că nu au acel loc secret, acea cămăruță unde se roagă. NU există nici o modalitate de a învăța și de a trăi în prezența lui Dumnezeu dacă nu petreci timp singur în rugăciune. Puterea de a trăi o viață în prezența Lui, puterea de a trăi o viață în care ești conectat cu Tatăl se naște din Rugăciune, din timp pus deoparte. Isus le mai spune și că nu trebuie să se descurajeze. Este atât de greu să fim constanți și perseverenți în rugăciunea noastră, așa e? Unii avem lucruri pentru care ne rugăm de 15 ani și nu ne dăm bătăuți, alții am adus atât de multe cereri înaintea tronului și le-am abandonat descurajați ...

Isus s-a rugat atât de mult pentru că în divinitatea Sa, de Fiu de Dumnezeu a fost în întregime și Om. În tot timpul El a căutat voia Tatălui, de aceea cât de mult se roagă un om spune mai multe despre el decât predicile lui. Poți să predici din multe motive, însă când te rogi singur ești doar

tu și Dumnezeu. Țelul nostru e să ajungem să fim tot mai mult ca Isus. El a spus că nu face nimic de la El..cât de multe lucruri nu facem noi din propria inițiativă, fără să mai întrebăm pe nimeni, cu atât mai puțin pe El?

Există o cursă în care trebuie să alergăm și o bătălie pe care trebuie să o luptăm. Îndemnul este simplu: să ne facem timp chiar astăzi pentru a ne regândi prioritățile și modul în care rugăciunea se potrivește în cadrul acestora. Ia câteva decizii noi. Încearcă să trăiești noi aventuri cu Dumnezeu, stabilește un program. Stabilește un loc. Alege un text din Scriptură după care să te călăuzești. Nu te lăsa tiranizat de presiunea zilelor ocupate. Toți avem nevoie de corectări pe parcurs. Fă din ziua de astăzi ziua în care te întorci la rugăciune!

Sursă: Pray and be alone with God
Paul Washer

Traducere și adaptare : Andreea Crina Oțel

Andreea Crina Otel,
Biserica Betania,
Tg.Mureș.

RUGĂCIUNEA EVREILOR

Israel este mai mult decât o destinație de turism, este locul unde istoria a început și unde s-a decis viitorul umanității.

Este un loc în care mai bine de 3000 de ani de istorie se împletesc cu realitățile secolului 21, dar unde avem de descoperit atâtea locuri minunate, de ascultat atâtea povești și de experimentat atâtea lucruri noi încât nu ne poate ajunge niciodată o singură vacanță.

Vă mărturisesc că am vizitat „Țara sfântă” în anul 2011 și este ceva magic, până și aerul e diferit. Pentru un creștin încărcătura emoțională este și mai puternică știind că pășești pe urmele Mântuitorului. Deși locurile s-au schimbat mult în decursul acestor ani, dacă privești dincolo de aparențe vei putea să vezi frumusețea și dragostea pe care au o creștinii din Israel pentru locurile biblice. Prezența lui Dumnezeu este puternică în aceste locuri iar mâna Lui

lucrează în mod minunat.

Pot spune că am fost norocoasă să pot ajunge în zi de Sabat la Zidul Plângerii, în cetatea lui David, și să observ modul în care evreii se manifestă în această zi. Ei se află într-o continuă rugăciune, o rugăciune care îi cuprinde în totalitate. Însă rugăciunea pentru evrei înseamnă mult mai mult, și sper că informațiile de mai jos să ne ajute să înțelegem mai bine.

„Rugăciunea ne aduce aproape de Creatorul Universului. Urmând modelul structurii noastre, a oamenilor, care prezintă două părți componente, și anume trupul și sufletul, serviciul divin se împarte în două părți: un serviciu divin interior și un serviciu divin exterior.

Prin ce se manifestă serviciul divin interior, care sunt reperele sale?

Acestea sunt :

1) înfrânarea omului din frica de Dumnezeu, corelată cu textul biblic : „Fie ți teamă de Dumnezeu și îndeplinește i poruncile, căci asta este menirea fiecărui om” (Eclesiastul 12.13) ;

2) smerenia, evlavia, cucernicia omului, căci „supunerea și ascultarea sunt mai bune decât sacrificiul” (Samuel I 15.22);

3) dragostea pentru Creator, de care trebuie să fie mînat omul, în deplină concordanță cu preceptul biblic: „Iubește ți Atotputernicul tău din toată inima, cu tot sufletul și cu întreaga ta putere” (Vechiul Testament Moise, V.6.5);

4) datoria de a mulțumi Creatorului pentru binefacerile față de om, corelată cu spusele: „Aduceți mulțumire lui Dumnezeu, deoarece El este bun și veșnică i iertarea” (Psalmi 107.1);

5) manifestarea încrederii în binefacerile pe care le așteaptă omul de la cel Atotputernic, pe care l imploră smerit: „Celor ce cred în Dumnezeu li se înnoiesc puterile, se ridică ca vulturii și nu obolesc; ei umblă și nu lîncezesc” (Isaia 40.31).

Serviciul divin interior se definește ca o necesitate sufletească adâncă a ființei umane.

Dar gândurile și simțirile față de divinitate nu au menirea să fie trezite doar într-o singură ființă omenească, ci să i cuprindă și pe semenii. Această menire se împlinește prin manifestări ale serviciului divin exterior.

Componentele acestui serviciu divin pentru evrei sunt: rugăciunea și ținerea Sâmbetei, a sărbătorilor, a zilelor de post și a legilor Torei.

În ce privește rugăciunile, ele se disting după conținutul lor:

rugăciuni de preamărire a lui Dumnezeu, ebr. tehila;

rugăciuni de mulțumire față de Dumnezeu, ebr. toda;

rugăciuni de implorare, ebr. bakaša.

Toate aceste rugăciuni se regăsesc în cadrul serviciilor divine mozaice. Toate trei au drept corolar Psalmii regelui David.

Dacă rugăciunea exprimă cuvinte de uimire față de creațiile mărețe ale lui Dumnezeu și față de orânduirile sale divine, rugăciunea pe care o rostesc evreii este de preamărire („Lăudați numele cel sfânt al Domnului căci totul s-a creat la porunca Sa” – Psalmul 148.5).

Dacă rugăciunea exprimă mulțumiri pentru binefaceri la care, Creatorul, face părtași

poporul lui Israel și întreaga omenire, rugăciunea rostită de popor este de slavă, de mulțumire („Intrați cu mulțumiri pe porțile Lui, cu laude în curțile Lui! Mulțumiți I și binecuvântați I Numele! Căci Domnul este bun; bună-tatea Lui ține în veci și credințioșia Lui din generație în generație” – Psalmul 100.4.5).

Dacă este vorba despre cereri materiale și spirituale, rugăciunea se caracterizează prin solicitare, implorare („Mă înfășuraseră legăturile morții și mă atinseseră sudorile Locuinței Morților; eram pradă necazului și durerii. Dar am chemat numele Domnului: „Doamne, Te rog mân-tuiește

mi sufletul!”; „Domnul este milostiv și drept și Dumnezeuul nostru este plin de îndurare” – Psalmul 116.3.4.5).

În ce privește repartizarea în timp, adică momen-tele în care rugăciunile au loc în comun, în public, ele se rostesc zilnic în cadrul a trei servicii divine :

- 1) rugăciuni de dimineață, tefilát șahrit;
- 2) rugăciuni de după masă, tefilát minhá;
- 3) rugăciuni de seară, tefilát mááriv.

Prezintă un interes istorico-religios căutarea provenienței datinei ținerii celor trei rugăciuni, cea de dimineață, cea de după-masă și cea de seară, pentru că ea conduce spre izvoare biblice.

După părerea talmudiștilor (oameni evlavioși, care adâncesc studiul Bibliei și o comentează), rugăciunea de dimineață își are originea în rugăciunea rostită de patriarhul Avraam, după cum rezultă din textul biblic: „Și Avraam s-a sculat dis-de-dimineață și s-a dus la locul unde a stat în fața lui Dumnezeu” (Moise I, 19.27).

Rugăciunea de după-masă a fost rostită de Isaac: „A ieșit Isaac pe câmp spre a se ruga, spre

seară” (Moise I, 24.63).

Rugăciunea de seară a fost rostită de patriarhul Iacov: „Și s-a rugat în acel loc unde a adormit” (Moise I, 28.11).

Acești timpi fixați pentru rugăciuni corespund cu intervalele în care la templul din Ierusalim s-au adus jertfe zilnice, care au fost apoi abandonate și înlocuite prin rugăciuni de iertare a păcatelor.

În ce privește rugăciunea de dimineață, aceasta conține un text de o relevanță deosebită, pus în legătură cu unul dintre cei mai mari învățați evrei medievali spanioli, medicul și rabinul Maimonide.

Moșe Maimonide (1135-1204) a fost cea mai de seamă perso-

nalitate din sânul evreimii spaniole în domeniul medicinei și al filozofiei. Relevant este faptul că Maimonide e autorul celor treisprezece legi de credință ale evreilor, ce se rostesc în fiecare dimineață în sinagogi.

Stăruința pe care o au evreii privind rugăciunea mi se pare de admirat, și mă rog și sper ca Dumnezeu să le deschidă ochii pentru a vedea cu adevărat Fața Lui.

Vă doresc ca cel puțin o dată în această viață să pășiți pământul nisipos al Israelului, vă asigur că este unul dintre cele mai frumoase locuri de pe Pământ.

Sursa: <http://iudaismul-asculat-israele.blogspot.ro/2009/07/despre-rugaciuni-la-evrei.html>

Carmina Câmpăian
Tg. Mureș

CERETI orice veți
vrea și vi **SE VA DA**

„Dacă rămâneți
în Mine și
cuvintele Mele
rămân în voi,
cereți orice
veți vrea și vi
se va da.”
Ioan 15:7

Adoua parte din acest verset este folosită de multe ori ca motivație a cererilor noastre, a rugăciunilor și a cauzelor noastre aduse în fața Domnului, și la

care nu primim răspuns sau așa credem noi pentru că răspunsul nu e cel dorit. Dat fiind faptul că nici cererea nu este după voia lui Dumnezeu, răspunsul poate fi unul de corectare, unul prin care Domnul ne arată că nu cerem cum ar trebui, nici nu cerem ce ar trebui să cerem. Noi cerem lucruri pământești, cerem ceea ce credem noi că avem nevoie, uneori din pofta și mofturile noastre, din pretențiile noastre sau că am văzut la alții, am auzit pe alții spunând că au fost binecuvântați cu lucruri materiale, cu locuri de muncă bune și bine plătite, cu bani, cu posibilități de a avansa pe plan profesional și multe altele, fără să ne gândim că dacă această parte din verset ne-ar îndemna să facem astfel cum rămâne cu versetul care ne spune să nu ne îngrijorăm de ceea ce vom mânca și cu ce ne vom îmbrăca, ci cu căutarea Împărăției. Dacă vom lua întreg versetul, vom vedea că pentru a primi ceea ce cerem trebuie să rămânem în Domnul și cuvintele Lui în noi. Care cuvinte? Oare nu sunt și acestea cuvintele Lui, versetul 7 din Ioan 15 și Matei 6:33? Deci nu ar trebui să rămână în noi, să fie în noi atunci când aducem cererile noastre înaintea Lui Dumnezeu?

Dacă cuvintele Lui rămân în noi, iar noi în Domnul, și astfel căutăm Împărăția Lui din care vrem să facem parte, vom ști ce și cum să cerem, Dumnezeu ne va revela la fiecare, lucruri ce privesc planul Lui cu noi, vorbesc aici despre o relație personală cu Dumnezeu, vorbesc despre lucrările pregătite fiecăruia personal și în care trebuie să intrăm. Dacă deci există un plan al Lui Dumnezeu cu fiecare dintre noi, fiecăruia Dumnezeu i-a pregătit lucrări în care să intre, atunci există și relație personală cu Dumnezeu; fiecăruia îi vor fi arătate, revelate lucruri cu privire la planul, lucrarea lui în Domnul, toate acestea având în mod direct legătură cu Împărăția, adică fac parte din Împărăția Lui, sunt

partea noastră de lucrare pentru Împărăție, aceeași Împărăție despre care Isus ne spune să o căutam înainte de toate.

Acel „orice” ce îl putem cere și primi, trebuie să fie printre acele lucruri care Domnul ni le-a revelat, ni le-a arătat pentru a ști că avem nevoie de ele pentru a intra în chemare, în lucrarea ce ne-a pregătit-o, pentru a intra în planul Lui cu fiecare persoană.

Mie cuvintele Domnului îmi spun astfel : “Cere-Mi să-ți descopăr planul Meu cu tine, cere-Mi să-ți arăt ce ai nevoie pentru a intra în el, cere-Mi să-ți arăt ce îți trebuie pentru a împlini planul Meu, lucrarea mea, ce am pregătit-o înainte de a te fi născut tu și de care tu nu ai nici o cunoștință dacă nu îți descopăr Eu. Cere-mi ORICE din ce ți-am revelat Eu, din ce ți-am arătat că ai nevoie pentru a împlini lucrarea Mea. Când ceri aceste lucruri, să crezi că le-ai și primit.” Tocmai din cele arătate mai sus vine această credință: Dumnezeu îmi arată planul Lui cu mine, îmi arată ce am nevoie pentru a îndeplini planul Lui; Dumnezeu îmi dă ce am nevoie pentru a împlini planul Lui cu mine, pentru a face voia Lui. Toate acestea se vor întâmpla dacă eu îi cer, dacă eu Îl rog să mi le dea și dacă aleg să merg mai departe cu El - El nu mă obligă. Dumnezeu îmi arată planul Lui, eu aleg dacă merg mai departe și îi cer acele lucruri de care am nevoie și care El mi le-a revelat. Eu nu am cum să știu care este chemarea mea, care este lucrarea mea, planul Lui dacă nu îl întreb pe El; nu știu ce am nevoie dacă nu îl întreb pe El, dacă El nu îmi arată, nu îmi descoperă cum arată acele lucruri, care nu sunt omenești, care vin de sus de la El, care sunt ascunse de ochii omului, sunt taine. Dacă Domnul îmi arată toate acesta, mi le arată ca să mi le dea, eu nu pot să le cer decât atunci când am luat la cunoștință despre existența lor, ceea ce înseamnă și maturitate spirituală, ceea ce înseamnă și relație personală cu El, părtășie cu El, stat la sfat cu El, ceea ce înseamnă a rămâne în El, a rămâne în viață, „despărțiți de Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15:5). Cuvintele Domnului sunt viață pentru mine dacă le dau eu viață, dacă le pun în practică și astfel voi găsi armonie și

plăcere între cele două învățături ale lui Isus: „Cereți orice veți vrea și vi se va da” (Ioan 15:17) și „Căutați mai întâi împărăția și toate celelalte vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33).

Dumnezeu înseamnă veșnicie, a fost, este și va fi, trecut, prezent și viitor, El este același. Același Dumnezeu ne vorbește atât în Noul cât și în Vechiul Testament, înainte și după Hristos. Același Dumnezeu care ne vorbește astăzi nouă, i-a vorbit cu mii de ani în urmă lui Iosua.

În versetul 3 din capitolul 1 al cărții Iosua, Dumnezeu îi spune acestuia: „Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi l-am dat, cum am spus lui Moise.” Dacă ne limităm la acest verset am putea spune că este vorba de toată suprafața terestră, ba încă și mai mult, în vremurile de acum am putea vorbi și despre alte planete, așa cum oamenii au ajuns pe lună – și acesta este un loc călcat de talpa piciorului omenesc, deci am putea cere și acel loc în stăpânire. Dar în versetul 4, Dumnezeu specifică despre ce suprafață este vorba, adică trasează granițele locului despre care vorbește: „Granițele voastre se vor întinde de la pustie și Liban până la fluviul cel mare, fluviul Eufrat, toată țara Hetiților, și până la marea cea mare, spre apusul soarelui” (Iosua 1:4). Dacă mergem mai departe în versetul 6 vedem că este vorba despre un loc, o țară promisă părinților lor: „Întărește-te și fii curajos, căci tu vei da în stăpânire poporului acestuia țara pe care am jurat părinților lor că Le-o voi da” (Iosua 1:6).

În versetul 3 Dumnezeu spune că este vorba de acel loc despre care vorbise lui Moise iar în versetul 6 despre un loc care îl promisese cu ani în urmă părinților lor. Dacă vrem să știm când, unde, cum și cui făcuse Dumnezeu promisiunea, cui a dat revelația, trebuie să mergem în Geneza 12:1, unde spune: „Domnul a zis lui Avram: Ieși din țara ta, din rudenția ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta.” Avram ascultă, acceptă revelația primită și intră în lucrarea pe care Domnul i-o pregătise, așa cum vedem în Geneza 12:4-6. Apoi în versetul 7, Avram primește o confirmare și o nouă revelație: „Domnul s-a arătat lui Avram și i-a zis: toată țara aceasta o voi da seminției tale și Avram a zidit acolo un altar Domnului, care i se arătase.”

De la Avram până la Iosua sunt câteva

sute de ani și multe generații care trebuiau să intre în planul lui Dumnezeu. Puteau ei oare să facă acest lucru fără a avea o relație cu Dumnezeu, fără a comunica cu Dumnezeu? Puteau ei ști ce să ceară de la Domnul dacă El nu le mai vorbea, nu le revela prin anumite persoane alese de El, tot ce era necesar pentru a merge mai departe?

Acum să ne întoarcem fiecare la noi înșine, în viața noastră, să privim înăuntrul nostru și dacă am acceptat, am primit și suntem conștienți că Domnul are un plan cu omenirea iar noi suntem parte din el, adică are un plan cu fiecare din noi, să ne întrebăm: am putea noi intra în acest plan fără a comunica cu Dumnezeu care este inițiatorul planului, fără a avea o relație personală cu El? Am ști noi ce să cerem, de ce avem nevoie? Am putea noi cunoaște locul și timpul stabilit de El sau am putea noi face voia Lui dacă nu stăm la sfat cu El, dacă nu avem părtășie cu El, dacă nu primim revelație cu privire la orice pas pe care îl facem? Când ajungem să cunoaștem voia Lui, vom vedea că este altfel decât voia noastră, planurile Lui nu sunt planurile noastre, căile Lui nu sunt căile noastre. Pe cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Lui față de ale noastre (Isaia 55:8,9).

Pot alege să fac voia Lui atunci când o cunosc și pot distinge clar care este voia Lui și care este voia mea. Cel mai bun exemplu este Isus în grădina Ghetsimani când a cunoscut clar voia Tatălui și a putut spune: „Tată, dacă nu se poate să treacă paharul acesta fără să-l beau, facă-se voia Ta” (Matei 26:42). Isus a cunoscut voia Tatălui și voia lui însuși și a ales să facă voia Tatălui. Eu stau și mă întreb cum aș putea face voia Tatălui dacă nu o cunosc, cum aș putea face diferența între voia Lui și voia mea ca apoi să pot alege, să nu confund voia Lui cu voia mea. Aș putea spune: cunosc voia Lui căci citesc Biblia, dar este o diferență între cuvântul Logos și cuvântul Rhema, între rațiune și revelație. Cine poate cunoaște pe Dumnezeu decât cel căruia I se descoperă El, cine poate cunoaște gândurile, planurile Lui, decât cel căruia I le revelează, I le face cunoscute El. Cine poate pătrunde tainele Lui decât cel căruia I le descoperă El.

Isus când era pe Pământ vorbea în

„Căutați mai întâi împărăția și toate celelalte vi se vor da pe deasupra”
(Matei 6:33).

pilde, iar apostolii care erau zilnic cu El i-au cerut să le explice pentru că nu înțelegeau. Un exemplu ar fi pilda cu neghina din Matei 13:36. Isus însuși recunoaște că vorbește în pilde pentru că unora nu le-a fost dat să cunoască tainele împărăției cerurilor (Matei 13:10-14).

Acum ca și în trecut, creștinii au nevoie de revelație, au nevoie să fie învățați de cineva, acel cineva este Duhul Sfânt, aceasta fiind promisiunea făcută de Isus în Ioan 14:15-18 „Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt mângâietor, care să fie cu voi pentru totdeauna. Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani, voi veni la voi.”

Ioan 14:26 „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care Tatăl Îl va trimite în Numele Meu, vă va învăța toate și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

Luca 11:13 „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri vă va da Duhul Sfânt celor ce Î-L cer.”

Ioan 14:26 „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care Tatăl Îl va trimite în Numele Meu, vă va învăța toate și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

*Todea Cornelia
Biserica Noul Legământ*

SCHIMBĂ LUMEA

“Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.”

Matei 6:5-6

Pornind de la aceste versete, observăm ce frumos și clar ne arată una din laturile a ceea ce înseamnă rugăciunea și cum trebuie să ne prezentăm noi, ca ea să fie eficientă. Rugăciunea - acea intimitate cu TATA, comunicarea care nu trebuie întreruptă cu Dătătorul de Viață. Rugăciunea este esența puterii care vine de sus din cer, către noi. Este starea de vorbă între mine și Tatăl Dumnezeu la orice oră, orice minut din zi și din noapte, în orice situație (și când fericirea domnește în toate aspectele vieții mele dar și când situații de nerezolvat îmi dau târcoale). Orice creștin, copil al lui Dumnezeu,

trebuie să dezvolte această relație prin comunicare, făcându-și timp pentru aceasta. Este ca într-o relație dintre doi tineri îndrăgostiți. Dacă nu investesc, nu își fac timp pentru a se întâlni pentru a comunica, nu se vor cunoaște, vor fi ca doi străini, nu-și vor putea deschide inima să-și spună ce simt, sau despre nevoile lor sau cum să-și fie de ajutor unul celuilalt sau ce așteptare are unul de la celălalt. Frumusețea este că, Dumnezeu ne știe și cunoaște totul despre noi, dar EL are așteptarea ca și noi să-L cunoaștem, să-i fim devotați, plăcerea de a-L pune pe EL pe primul loc. Să venim cu tot ce suntem și să întărim parteneriatul cu EL, care a dat TOTUL pentru noi.

“Mare putere are rugăciunea celui neprihanit”.

Vrem să umblăm din putere în putere?? Trebuie să rămânem în sfințenie și atunci vom experimenta puterea rugăciunii, Îi vom cunoaște puterea Celui care o și deține atât în cer cât și pe pământ. Este important să rămânem lângă sursă. Dacă citim în Scriptură, rugăciunea „Tatăl nostru” sau Rugăciunea Domnească cum i se mai spune, vom învăța cum să facem pașii corecți, ca rugăciunea să ne fie ascultată. Vrei să ai rugăciuni ascultate și însoțite de putere? Aceasta este strâns legată de iertare așa cum vedem la sfârșitul rugăciunii „Ta-

PRIN RUGĂCIUNE

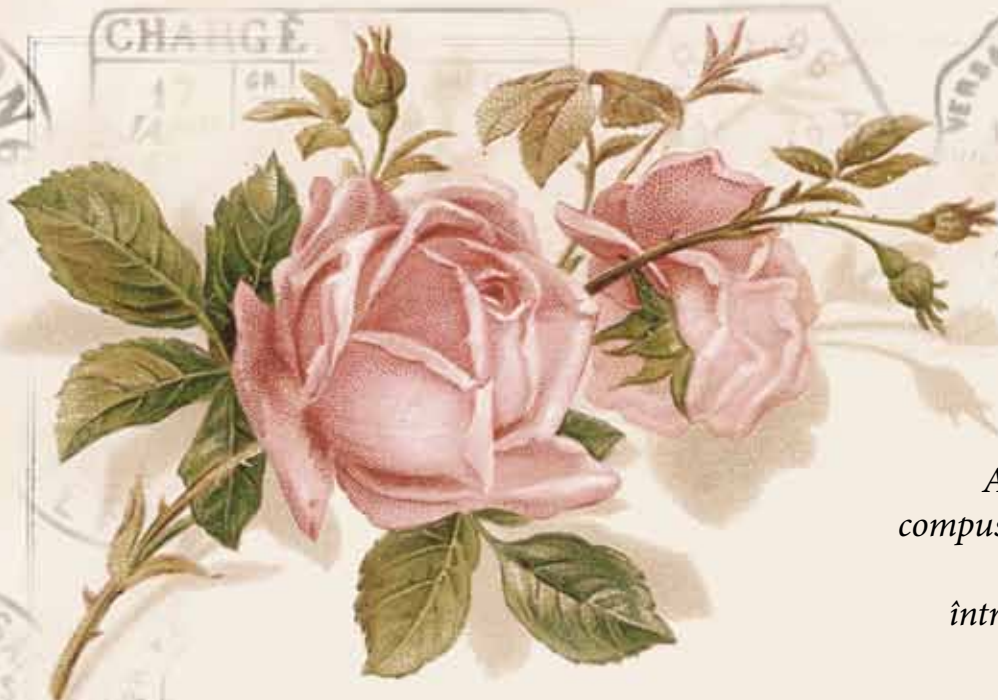
tăl nostru". Dacă relația noastră cu Tatăl nu este dezvoltată acolo în cămăruță, de unde ne încercăm cu putere, nu știu dacă există un alt loc de unde am putea să ne reîncărcăm sufletul cu puterea de a merge și a face lucrarea la care fiecare este chemat de Dumnezeu să o facă.

Acasă, la Iași, am o hartă a lumii foarte mare, care o țin în dormitorul meu de 12 ani (când am hotărât ca și focus în viața mea și a familiei mele să fie -rugăciunea). Pe ea este scris mare „POȚI SCHIMBA LUMEA PRIN RUGĂCIUNE”. Am vrut să o văd zilnic, cu scopul de a-mi aminti puterea rugăciunii, în situațiile mele dar și a altora, de a mijloci pentru alți oameni, alte națiuni și aceasta m-a ajutat să-mi largesc

orizontul a ceea ce înseamnă -RUGĂCIUNEA. Vă încurajez să căutați sau să observați ceva, care să vă atragă în cămăruța la rugăciune, la întâlnirea cu Tatăl și să experimentați puterea în rugăciunile voastre mai mult decât a-ți experimentat-o până acum. Întotdeauna este mai multă și mai multă putere din Dumnezeu care e gata să o toarne în viața noastră. Vă spun, la mine a mers cu această hartă a lumii pusă pe un perete cu acest mesaj provocator, vezi ce anume te-ar provoca pe tine, ca rugăciunea ta să fie ca ingredientul pentru mâncare, de care nu te poți lipsi. Duhul Sfânt să vă ajute să descoperiți puterea în rugăciune, ingredientul care o face specială!

Crenguța Stoian
Tineri Pentru Misiune
Tg. Mureș

Această scrisoare a fost
compusă de Rodica Volintiru
în timp ce se afla
într-un post de 21 de zile.

Scrisoare de dragoste a Mirelui către Mireasa Sa

"Mireasa Mea iubită, de-ai ști cât de mult te iubesc! Te-am iubit! Te-am ales! Te-am căutat de la începutul vremurilor !

De- ai ști că inima Mea, gândul Meu, ochii Mei, rugăciunea Mea sunt întotdeauna către tine! Când am ales să vin pe pământ, să fiu una cu tine, să te răscumpăr, să mor pentru tine am venit și te-am iubit, și te iubesc cu o iubire veșnică ! Nimeni și nimic nu poate să Îmi schimbe iubirea Mea pentru tine !

Chiar dacă nu Mă asculți, Eu tot te iubesc ! Chiar când te îndepărtezi de Mine și tu iubești pe altcineva sau petreci timp cu altcineva și nu cu Mine, iubirea Mea este tot așa de fierbinte pentru tine!

Nu te pot uita, nu te pot lăsa, nu pot să te abandonez și continui să te atrag la Mine! Singurul lucru care ne poate despărți este alegerea ta de a nu Mă mai căuta, de a nu Mă mai asculta, de a alege alte căi, dar Eu și atunci tot te iubesc, și tot te caut!

Când te-am creat, te- am creat curată, desăvârșită, frumoasă doar pentru Mine. Dar te- ai murdărit și am suferit mult ! Te-am căutat prin locuri pustii, prin gunoaie, prin locuri murdare... Te-am adus acasă ! Te-am spălat ! Te-am înnoit ! Ți-am înnoit haina ! Te-am logodit cu Mine, ți- am dat deja inelul de logodnă ! Nu mai este mult până vine ziua nunții Mele și totuși, de ce te depărtezi? De ce nu ai răbdare până vin Eu? De ce cauți iubirea în altă parte? De ce nu mai vii la întâlnire cu Mine? De ce iubești pe alții și pe Mine Mă negligezi? Ai uitat de unde te-am scos? De unde te- am răscumpărat și cu ce preț? Ai uitat de ziua logodnei noastre, că Mi- ai jurat și ți- am jurat legământ veșnic? – dragostea și răbdarea Mea - și ți-am spus să rabzi până Mă întorc și să te iau.

Cine cu adevărat Mă iubește, va fi încercat. Când disperarea vine peste tine și chiar

The background is a vintage postcard. In the top right corner, there is a detailed illustration of a pink rose with green leaves. The postcard is covered with various circular and rectangular stamps, some of which are partially legible, including "AMERIQUE", "18 JUIN", "VERMOREL", "CHARGE", "FRENCH", "SEPT 30", "R", "COLON", and "P.O.B.". There is also some handwritten text in cursive on the left side.

*"Căci cu nici un chip nu am
sa te las, cu nici un chip nu
o sa te parasesc!"*

dezamăgirea, este pentru ca tu nu Mă vezi în încercare, nu Mă auzi, nu Mă simți de multe ori. Ai uitat ce ți-am spus că Eu sunt cu tine? Ai uitat că Eu nu mint? Ai uitat că Eu sunt credincios promisiunilor Mele? Ai uitat că te iubesc cu o iubire veșnică? Ai uitat căci Cuvintele Mele sunt duh și viață și ele creează? Ai uitat că sunt gelos pe tine și că te vreau doar pentru Mine? Ai uitat că am pus lângă tine, ca să te protejeze, slujitorii Mei, îngerii Mei? Ai uitat că te iubesc așa de mult? Ai uitat? Căci, chiar dacă se mută munții și dealurile, dragostea Mea nu se mută de la tine. Ai uitat de legământul ce l- am făcut amândoi? Ai uitat că ți- am promis, „ căci cu nici un chip n-am să te las, cu nici un chip nu o să te părăsesc! „ Ai uitat ca ți- am poruncit să mergi prin credință și nu prin vedere? Ai uitat că ești aleasa inimii Mele, căci am pus în tine sânge regal, că ești prințesa Mea?

*Cum poți să Mă negligezi? Cum poți să Mă uiți? Cum poți să te murdărești?
Cum poți să iubești pe altul? Cum poți să uiți de iubirea Mea și de promisiunile Mele? Te gândești că-ntârzii și e furtună mare în dreptul tău, dar Eu ți-am spus căci, chiar dacă întârzii, așteaptă-Mă! Voi veni, negreșit!*

*Astăzi, Mireasa Mea iubită, prințesa Mea, te anunț încă odată, trezește-te! În-
toarce-te la iubirea Mea! Îcrede-te în iubirea Mea, în tot ceea ce Eu ți-am promis! Căci Eu voi veni curând să te iau. Mi-e așa dor de tine! Mi-e așa dor să fim împreună! Nici o clipă nu te-am părăsit!*

*Când te-ai simțit singură, apăsată, am fost lângă tine! Când ai plâns, am plâns cu tine!
Când te luptai în problemele și circumstanțele vieții, Eu ți-am dat har și am fost lângă tine! Chiar dacă tu nu M-ai simțit și nu M-ai văzut! Când ai fost atacată, Eu am trimis slujitorii mei și am stat în spărtură și, M-am rugat pentru tine. Când a venit îndoiala peste tine, Eu am venit și am stat și, ți-am dat credință.*

Întoarce-te din nou la Mine, la tot ce ți-am promis, aducându-ți aminte că Eu ceea ce spun, voi împlini. Eu nu mint! Eu te iubesc și lucrez în toate, ca toate să meargă spre binele tău!

Te iubesc, iubita Mea, Mireasa Mea !

RUGĂCIUNEA...

CEA MAI FRUMOASĂ CONVERSAȚIE

Imi place să mă gândesc la rugăciune ca și la o conversație. Este nevoie de două persoane și de acceptare din ambele părți pentru a purta o conversație. Așa este și cu rugăciunea... fiecare dintre noi trebuie să fie prezent pentru a vorbi cu Dumnezeu. Și ce minunat este că Dumnezeu are întotdeauna timp pentru noi!!! Rugăciunea reprezintă de fapt acea in-

timitate dintre om și Dumnezeu în care se poate simți în mod profund prezența și atingerea Sa. Rugăciunea este o relație cu Tatăl nostru ceresc...cea mai profundă relație ce poate exista.

Haideți în continuare să ne uităm la câteva versete biblice care vorbesc despre rugăciune.

1 *Matei 6:7 „Când vă rugați să nu bolborosiți aceleași vorbe ca păgânii, cărora li se pare că dacă spun o mulțime de vorbe vor fi ascultați.”*

Rugăciunea trebuie să fie expresia inimii și nu o rutină de cuvinte pe care le folosim atunci când ne rugăm. Trebuie să fie ceva proaspăt de fiecare dată. Am menționat mai sus că rugăciunea este o intimitate cu Dumnezeu. E ca și atunci când vorbești cu o persoană apropiată..spui tot aceleași cuvinte de fiecare dată când vorbești cu acea persoană sau când vă vedeți? Cu siguranță nu! La fel este cu rugăciunea. E ceva nou și unic de fiecare dată.

2 *Matei 7:7a „Cereți și vi se va da.”
Marcu 11:24 „De aceea vă spun că orice lucru veți cere când vă rugați să credeți că l-ați și primit și-l veți avea.”*

Cum putem oare noi cere ceva dacă nu facem asta prin rugăciune? Când un copil dorește ceva sau are nevoie de vreun lucru îl cere părinților lui. De ce nu am cere și noi Dumnezeului nostru care are toată puterea în cer și pe pământ și resurse infinite? Să nu uităm că în El avem totul deplin. Cererile pot fi personale dar pot reprezenta și nevoile altor persoane pentru care dorim să mijlocim.

Al doilea verset menționează puterea credinței atunci când îi cerem ceva lui Dumnezeu. Există o legătură strânsă între credință și rugăciune.

Aș dori să dau aici un exemplu din viața mea. În anul 4 de facultate era deja al doilea an când studiam Chimia Farmaceutică. Îmi plăcea mult materia doar că formulele și schemele de reacții erau mai grele decât cu un an înainte. În toamnă când m-am dus la examen m-am rugat ca să îmi vină biletul ce l-a avut un coleg din grupa mea vara când s-a dat examenul. La examen am intrat penultima și din punct de vedere omenesc nu aveam prea multe șanse pentru a pica biletul cu cele 3 subiecte

dorite. Eu însă eram confidentă în Dumnezeu. M-am dus la profesor, i-am lăsat carnetul meu de student și apoi mă îndreptam spre măsuta cu biletele de examen. Am pus mâna pe un bilet și când l-am întors să văd ce subiecte sunt pe el, am rămas uimită că erau de fapt subiectele pe care le cerusem cu o zi înainte. Bineînțeles că am luat examenul cu notă mare dar pentru mine a fost mai mult decât atât. Dumnezeu împlinea dorința inimii mele într-un mod miraculos și promisiunile Sale erau din nou vii în viața mea.

3 *Marcu 13:33 „Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea.”*

Marcu 14:38 „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios

Trăim într-o lume cu așa de multe ispite și e nevoie să fim alerți tot timpul la ceea ce se întâmplă în jurul nostru, mai ales spiritual vorbind. Mai mult decât oricând cel mai mare dușman al nostru, diavolul, se luptă ca să câștige pe cât mai mulți pentru o eternitate cu el. Este nevoie să fim conștienți de vremurile în care trăim și să fo-

losim rugăciunile noastre pentru a nimici lucrările și uneltilor celui rău. Mare putere are rugăciunea celui neprihănit!

4 *Fapte 2:42 „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni.”*

Matei 18:19-20 „Vă mai spun iarăși că dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri. Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”

Fapte 4:31 „După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.”

Fapte 6:4 „Iar noi vom stărui necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.”

Fapte 28:8 „Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri și de urdinare. Pavel s-a dus la el, s-a rugat, a pus mâinile peste el și l-a

*Romani 12:12b „Stăruieți în rugăciune.”
Coloseni 4:2 „Stăruieți în rugăciune,
vegheați în ea cu mulțumiri.”*

*Efesenii 6:18a „Faceți în toată vremea,
prin Duhul, tot felul de rugăciuni și ce-
reri. Vegheați la aceasta, cu toată stăru-
ința.”*

*1 Tesaloniceni 5:17
„Rugați-vă neîncetat.”*

Observăm în primul verset că rugăciunea este menționată printre caracteristicile bisericii primare. Este trecută ultima dar nu înseamnă că este mai puțin semnificativă decât celelalte. Stăruința înseamnă perseverență. Biserica primară a înțeles foarte bine puterea rugăciunii. Liderii zilelor de atunci știau că aveau nevoie de a stărui în rugăciune pentru a fi pregătiți și echipați eficient pentru misiune. Poate ne-am înțeles uneori de unde aveau ei biruință și cum făceau ei atâtea minuni și vindecări. Răspunsul îl găsim în umilința lor de a veni înaintea lui Dumnezeu și de a recunoaște că au nevoie de intervenția, puterea și

favoarea Sa. Ei chemau Numele Său și îi dădeau loc pentru a lucra și a-și manifesta puterea. Doar El putea schimba, transforma, restaura..și slavă Lui, puterea Sa este la fel și pentru noi astăzi. Rugăciunea este o armă spirituală puternică disponibilă nouă în aceste vremuri.

5 *Filipeni 4:6 „Nu vă îngrijorați de nimic, ci în orice lucru aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.”*

Ca și oamenii ne este așa de ușor să ne îngrijorăm pentru atâtea lucruri, mari și mici, însă îndemnul din verset este să ne rugăm pentru toate lucrurile. Lui Dumnezeu îi pasă atât de mult de noi încât iubește să ne poarte de grijă și să își facă simțită prezența în detaliile vieților noastre. Trebuie doar să îl chemăm să intervină și să îi dăm loc să lucreze

6 *1 Timotei 2:1-2 „Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavie și cu toată cinstea.”*

Oare toți oamenii au nevoie de rugăciune? Cu toate știm răspunsul la această întrebare și dacă suntem sincere vom vedea că atât noi cât și cei din jurul nostru avem nevoie de rugăciune. Haideți să purtăm în rugăciunile noastre familiile noastre, prietenii noștri, vecinii și colegii de la locul de muncă și nu în ultimul rând conducătorii noștri.

Nu uitați...rugăciunea este cea mai frumoasă conversație!!!

*Anca Mrazik
Biserica Viața
Nouă, Lunca*

Iertare

E ușor a sta deoparte,
A privi în jur la toate.
E plăcut a critica
Și frumos a judeca.

Dar când vine rândul tău,
Atunci vezi cât e de rău
Și cât e de dureros,
Când, de sus, ai căzut jos.

Cum o vorbă, doar gândită,
Te lovește, nerostită
O privire te pătrunde,
Și durerea te cuprinde.

Simți atunci în mădulare,
Boală fără vindecare,
Simți în trup fiori de gheață,
Zici că viața, nu e viață.

Cauți o ascunzătoare,
Fără zi și fără soare.
Lumina-i prea arzătoare,
Tare și pătrunzătoare.

Întunericul ți-ascunde,
Acum, cât mai are unde,
Tot ce nu pui la lumină,
Tot ce crezi că te întină.

Când va întinde Domnul mâna
Și va trage El cortina,
Luminate vor fi toate,
Prea târziu a fi iertate.

Hai, să scoatem la lumină
Ce-ai cu mine, eu cu tine!
Hai, să nu ne judecăm
Unul pe-altul să iertăm!

Precum Domnul ne-a iertat
Când păcatul ne-a purtat.
Ne-a iubit pe amândoi
Și-a dat viața pentru noi.

Todea Cornelia
Biserica Noul Legământ

Crâmpeneie de
mulțumire și bucurie

Ferice de
omul care
isi pune
increderea
in Domnul
(Psalm 40:4)

E greu sa multumesti pentru toate lucrurile. Eu incerc, efectiv incerc: exerszez. Disciplina multumirii o castig numai prin exercitiu.

Sa traiesti multumirea...eucharistea... inseamna sa traiesti in prezenta lui Dumnezeu, sa fi prezent inaintea fetei Lui si aceasta e intotdeauna un exercitiu al ochilor. Nu trebuie sa schimbam ce vedem. Numai cum vedem.

E greu sa vezi toata lumea aceasta materiala transparent, de sticla, si sa-l vezi pe Dumnezeu prin ea.

Daca nu ne exersam privirea inspre El, atunci murim in pustie, fara apa, in furie, frustrare si gol launtric.

Sentimentele sunt mai rapide ca gandurile. Impotriva unui sentiment nu poti lupta decat cu arma unui alt sentiment. Daca simti recunostinta, e absolut imposibil sa simti furie si invers.

In spatele tuturor fetelor conturate de sentimentele noastre se afla Dumnezeu. Intrebarea e.... Il vedem? Sau ceea ce alegem sa simtim ne limiteaza privirea inspre noi insine si doar atat. Sau indoiala noastra ia locul bucuriei de a-L vedea in toate lucrurile?

Deseori izvoarele bucuriei si credintei nu se arata fara ca mai intai sa ne rugam sa le vedem; nu poti sa-l vezi pe Dumnezeu fata in fata fara ca, mai intai ceva sa se rupa. Ne zdrobeste inima de piatra, pentru ca apoi sa ne poata atinge ochii orbi, vindecandu-i. E nevoie de exercitiu, exercitiu anevoios, pentru ca pleoapele sa se deschida. Dar secretul bucuriei e chiar acesta: sa nu incetezi sa-L cauti pe Dumnezeu acolo unde te indoiesti ca-L vei gasi.

Tot ceea ce am vazut pana acum ma invata sa ma incred in Creator pentru tot ceea ce nu am vazut inca.

E ceea ce imi zic mereu: **“Relaxa-te..... Ai incredere.”**

Sa am incredere? Cand ingrijorarea e postura cea mai la indemana, e” moda-

litatea de functionare” in care intram automat. Refuz sa dau drumul ingrijorarii, asa cum o mama refuza sa isi dea copilul din brate; ingrijorarea a devenit identitatea mea. Oare ma agat de ea ca de o strategie prin care incerc sa-mi asigur controlul, de parca as decide intorsatura pe care o vor lua lucrurile prin simplul fapt ca ma framant, ma zbat si intorc situatia pe toate fetele? Ingrijorarea imi da iluzia ca actionez, cand de fapt adevarata actiune este rugaciunea.

Rugaciunea aduce acea incredere in Dumnezeu si imi da o inima netulburata care se relaxeaza, se crede, se lasa linistita pe bratele Lui intotdeauna sigure. Ferice de omul care isi pune increderea in Domnul(Psalm 40:4)

Dar cum sa invat sa ma incred astfel?

Trebuie sa inteleg ce inseamna sa ma incred, sa fiu sigura in adancul fiintei mele de bunatatea lui Dumnezeu fata de mine. Nu pot fi plina de bucurie pana cand nu invat sa ma incred: Dumnezeuul nadejdii sa va umple de toata bucuria si pacea care le da credinta, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, sa fiti tari in nadejde(Romani 15:13)

Cum sa am incredere cand o inima tulburata si lipsita de bucurie pompeaza in vene sentimentul fricii de cand ma stiu?

Daca am credinta, atunci trebuie sa ma relaxez si sa ma incred. Credinta in Dumnezeu trebuie sa fie mai mult decat un consimtamant mental, mai mult decat un cliseu intelectual.

Credinta mantuitoare e o credinta care multumeste, care-L vede pe Dumnezeu, care dovedeste o incredere adanca. Increderea e sarcina mea de fiecare zi, e pana la urma o lucrare, un efort de a ma sprijini pe dragostea Sa.

Oare ingrijorarea si indoiala mea sunt semnele unui suflet prea lenes, prea

indisciplinat ca sa priveasca tinta spre Dumnezeu si sa ramana in dragoste?

Ceea ce stiu e ca ingrijorarea nu-mi aduce bucurie dar e ceea ce aleg sa fac de mult prea multe ori.

Daca credinta implica increderea, atunci a alege ingrijorarea e o dovada de necredinta....de ateism. Poate ca lipsa credintei nu consta atat in respingerea intelectuala a existentei lui Dumnezeu, cat in frica, in refuzul de a crede in existenta unui Dumnezeu bun.

Frica sugruma, terorizeaza; avem nevoie de un remediu si acest remediu e increderea. Increderea se construiește multumind.

Increderea este podul dintre ieri si maine, pod care se construiește multumind. Amintirea construiește structura recunostintei.

Mulumirea aseaza scandurile increderii. Pot sa calc pe scanduri, sa merg dinspre cunoscut spre necunoscut, pentru ca stiu: El tine. Pot sa calc fara teama.

Jean Baptiste Massieu spunea :**“Mulțumirea e amintirea inimii”**, dar ea înseamnă mult mai mult decât amintirile inimii noastre; e amintirea inimii lui Dumnezeu si a multumi înseamnă a-ti aminti de El.

Nu acesta este, în esență, lucrul pe care ni l-a cerut Hristos la Cina cea de Taina? E una dintre ultimele porunci pe care le-a lasat ucenicilor **“Faceti aceasta în amintirea Mea”**. Amintiti-va si multumiti.

Numai atunci când trăiești rugăciunea de mulțumire trăiești puterea increderii în Dumnezeu. Atunci când podurile par să se dărâme, cadem pe bratul sigur al lui Hristos, pod adevărat, și nu în deznădejde.

Fără bucurie nu există încredere!

Știind asta simt cum toată ființa mi se destinde, cum se deschid incaperile sufletului, cum viața toată mi se înalță într-un singur cuvânt, rașunător și fericit: da!

Dumnezeu a facut lumea din nimic, si cata vreme suntem nimic, El poate face si din noi ceva. (Martin Luther)

El poate face și din noi ceva doar dacă încrederea și mulțumirea ne vor însoți mereu și vor deveni un stil de viață.

*învatături date de Ann Voskamp pentru o trăire din plin cu Dumnezeu din locul în care suntem, fie el un loc sigur sau mai puțin sigur.

Bibliografie:

ANN VOSKAMP, **INDRAZNESTE SA TRAIESTI DIN PLIN ACOLO UNDE TE AFLI. O MIE DE DARURI**, Editura Kerigma, Oradea, 2012

*Camelia Marginean,
Biserica Filadelfia, Tg.Mureș.*

“ În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt DA”

(2 Corinteni 1:20)

Google pentru Dumnezeu

de Hannah Nitz

Uneori imi doresc a exista un Google pentru Dumnezeu. Doar o simplă căutare care am putea-o introduce pentru orice întrebare, sau problemă, sau situație... și care să ne ofere răspunsul. Dar, potrivit Scripturii, acesta nu este modul în care Dumnezeu lucrează. Dumnezeu nu ne promite o soluție instant. El ne promite înțelepciune, cunoaștere, și răspunsuri...dar El cere răbdare, perseverență, și credință. Într-o cultură în care mereu îmi verific telefonul și Google are răspunsuri la orice întrebare avem, este greu să mai avem răbdare. Ai avut tu astfel de momente? Te lupti și

tu cu decizii mai mari sau mici; știu eu că vreau să urmez planurile lui Dumnezeu pentru mine, știu eu că vreau să fiu ascultător, știu eu că vreau să fiu plăcută LUI...dar cum? Cum știu eu ce este corect? Am câțiva prieteni și membrii ai familiei care în prezent trec prin momente dificile în căsătoria lor. Simt că am fost inconjurată de diferite persoane în ultima perioadă care își pun aceiași întrebare: "Unde caut eu răspunsul?" Cum pot eu să imi dau seama cum să mă comport cu un soț negativist? Sau cum să mă comport cu o soție/soț care mereu se plânge? Unde vorbește Biblia despre certurile pe care noi le avem?

Nu există o astfel de căutare pe Google, și tocmai încep să fiu recunoscătoare pentru asta. În loc de a căuta un răspuns noi trebuie să urmărim inima lui Hristos. În loc de a citi o carte cu toate răspunsurile, trebuie să lucrez împreună cu soțul meu pentru a afla totul unul despre altul. Nu este întotdeauna ușor, dar Dumnezeu ne promite răspunsurile și înțelepciunea atunci când îl căutam. Doamne, care este planul Tău? Cum pot să fiu ascultătoare de Tine? Care este răspunsul la problema mea actuală? Sper ca și tu să îți pui întrebările care te frământă...

<http://www.authenticintimacy.com/blog/>

Search

Promisiunile lui Dumnezeu

1 Celce stă supt ocrotirea Celui Prea Înalt și se odihnește la umbra Celui Atoputernic, 2 zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare, și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în care mă încred!” 3 Da, El te scapă de lațul vînătorului, de ciumă și de pustiirile ei. 4 El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde supt aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui! 5 Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, 6 nici de ciuma, care umblă în întunec, nici de molima, care bîntuie ziua nameaza mare. 7 O mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. 8 Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi. 9 Pentru că zici: „Domnul este locul meu de adăpost!” și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare, 10 de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău. 11 Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; 12 și ei te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră. 13 Vei pași peste lei și peste năpârci și vei călca peste pui de lei și peste șerpi. – 14 „Fiindcă Mă iubește – zice Domnul

– de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu. 15 Cînd Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strămtoare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi. 16 Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mîntuirea Mea”.

Cînd am fost provocată să scriu, m-am tot gândit ce v-aș putea împărtăși despre rugăciune... dar parcă nu reușeam să leg ceva concret, pînă într-o seară... Hotărâsem să mă rog specific pentru o anumită situație și L-am rugat pe Dumnezeu să îmi vorbească, să mă încurajeze, și ce credeți? El nu s-a lăsat așteptat...mi-a vorbit! El a ascultat rugăciunea mea și mi-a răspuns. Nu am deschis la întîmplare Biblia, căci urmez un plan de citire, iar în acea seară aveam să citesc Psalmul 91. Îl citisem de atâtea ori, aproape că îl știu pe de rost, dar niciodată nu l-am înțeles atît de profund ca acum. Câtă bogăție se află în cuvintele Lui, cît de nepătrunse sunt gândurile Lui...

Am descoperit că acest psalm este “un psalm al promisiunilor”, dacă îl pot numi așa. Am găsit zece promisiuni, deși nu este un psalm foarte lung (16 versete). Ce Dumnezeu generos avem! Iată ce ne promite Dumnezeu:

„Domnul este locul meu de adăpost!”

„Fiindcă Mă iubește – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu. “

Ce Dumnezeu generos avem! Iată ce ne promite Dumnezeu:

- 1. Eu te scap (v. 3);*
- 2. Te voi acoperi, te voi ascunde sub aripile mele (v. 4);*
- 3. “De tine nu se va apropia” (v. 7);*
- 4. Voi porunci îngerilor Mei să te păzească (v. 11-12);*
- 5. Te voi izbăvi, te voi ocroti (v.14);*
- 6. Când mă vei chema îți voi răspunde (v. 15);*
- 7. Voi fi cu tine în strâmtorare (v.15);*
- 8. Te voi proslăvi (v. 15); o altă traducere care îmi place mult spune: „te voi onora”;*
- 9. Te voi sătura de viață lungă (v. 16);*
- 10. Îți voi arăta mântuirea Mea (v. 16);*

Ce promisiuni minunate și ce perspectivă măreață ne oferă Dumnezeu. Așadar nu trebuie să ne mai fie teamă de eșec, de respingere, de neacceptare, de boală căci Însuși Dumnezeu va fi cu noi și va merge înaintea noastră. Când trecem prin necazuri și nu încercăm să le evităm sau să le negăm, le primim diferit. Devenim dispuși să învățăm din ele. Vedem cum Dumnezeu le folosește cu un scop mai mare. Faptul că ești dispus să îți accepți încercarea în loc să te plângi, îți garantează nu numai că o vei depăși, ci și că îți vei aduce aminte de ea în mod diferit: cu mai multă mulțumire și mai puțină suferință. Astfel Dumnezeu

ne prelucrează, și ne face tot mai asemănători caracterului Său nobil.

Ce minunat este faptul că în toate împrejurările avem sprijinul Lui, avem făgăduințele Lui. Dumnezeu e credincios, El a promis că va fi cu noi în orice împrejurare. Bunătatea și îndurarea Lui se înnoiesc în fiecare dimineață pentru fiecare din noi.

Întotdeauna mă impresionează faptul că Biblia, este o carte atât de actuală plină de astfel de promisiuni. O carte care a fost scrisă cu sute de ani în urmă poate și astăzi să dea un răspuns la problemele mele și-mi poate împlini nevoile. Doar un autor divin a putut să o

conceapă în acest fel.

Eu vreau să rămân la promisiunile din Psalmul 91. Te provoc să iei o hotărâre și să scrii pe tăblița inimii tale aceste promisiuni care vor aduce pace și liniște în mijlocul furtunii.

Mirela Damian
Biserica Betania,
Tg. Mureș

*Când Dumnezeu
răspunde inimii*

Recunosc în viața mea harul lui Dumnezeu care m-a scos din întuneric la Lumina care este Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul meu și Mântuitorul tuturor celor ce au crezut în El, cred astăzi în El și a celor ce vor crede în El, până la sfârșitul veacurilor.

Prin harul lui Dumnezeu, cred că viața mea nouă este ascunsă împreună cu Hristos în Dumnezeu (Col. 3.3). Nu am nici o îndoială că Dumnezeu mă iubește și că El m-a iubit din veșnicie, fiindcă Și-a dat pe singurul Lui Fiu, Isus Hristos, să moară pentru mine.

Totuși, într-una din zile, Duhul Domnului m-a condus să meditez în inima mea la relația mea cu Dumnezeu, punându-mi mie însămi trei întrebări. Așa cum răspunde în apă, fața la față, așa a răspuns Dumnezeu inimii mele, oglindindu-mă prin Cuvântul Lui pe care mi l-a dat. Și am fost binecuvântată cu mult mai mult decât atât!

Prima întrebare: Cât de mult Îl iubesc și Îl doresc pe Dumnezeu în viața mea?

Duhul Domnului mi-a răspuns: „Mă iubești atât, cât de mult păzești poruncile Mele și cât de mult îți iubești aproapele tău ca pe tine însăși.”

„Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.” (Ioan 15.12)

„Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.” (1 Ioan 1.7)

„Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină, și în el nu este niciun prilej de poticnire.” (1 Ioan 2.10).

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Me-

le.” (Ioan 14.15)

„Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.” (Ioan 14.21)

A doua întrebare: Cât de mult Îl cunosc pe Dumnezeu ?

Duhul Domnului mi-a răspuns: „Mă cunoști pe Mine tot atât de mult cât Îl cunoști pe Fiul Meu, Isus Hristos prin care m-am revelat oamenilor. Isus este Calea, Adevărul și Viața și nimeni nu vine la Mine decât prin El. De El să ascultați!”

„Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl.” (Ioan 14.9 p)

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe Care L-ai trimis Tu.” (Ioan 17:3)

„Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui. Cine zice: „Îl cunosc”, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el. Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El.” (1 Ioan 2.3-5)

A treia întrebare: Cât de mult aud vocea Duhului Sfânt și cât de mult ascult de El?

Duhul Domnului mi-a răspuns: „Ți-am dat Duhul Meu ca să discerni vocea mea. Crede că Eu sunt în Tine și tu în Mine și iubește cu dragostea Mea. Îți voi vorbi și mă vei auzi, pe cât de mult îți vei dori să împlinești voia Mea. Cuvântul Meu să-ți fie ca o candela pentru picioarele tale.”

„Cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt Duh și Viață.” (Ioan 6:63)

„Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți rod,

dacă nu rămâneți în Mine.” (Ioan 15.4)

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” (Ioan 14:26)

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi. Tot ce are Tatăl, este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.” (Ioan 16:13-14)

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.” (Rom. 8:14)

Apoi, inima Lui Dumnezeu a început să curgă către mine prin Duhul Său:

„Căutați să fiți cât mai împliniți în Mine, ca Eu să fiu cât mai proslăvit prin voi.” a zis Domnul. „Și orice veți cere în Numele Meu voi face, ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.” (Ioan 14.13)

Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, ca Numele Meu să fie proslăvit prin voi, așa încât nu veți avea cu ce vă lauda singuri. Vă ridic și vă dau putere să faceți lucrarea ca în zilele lui Ioan Botezătorul al cărui strigăt este valabil și astăzi pentru poporul Meu: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-l cărările.” (Mat. 3.3, parțial)

Vă voi da din plinătatea Mea, și vă voi descoperi voia Mea. Când vă veți ruga conform voii Mele, idolii vor cădea și altarele lor se vor sfărâma, iar Eu voi avea cale liberă, și Mă voi proslăvi prin voi. Rugați-vă pentru aceasta cu smerenie

și în totală dependență de Mine, căci Eu Domnul voi lucra. Nu-mi cereți să fac lucruri prin care voi să fiți înălțați, pentru că Eu Domnul ridic pe cei smeriți care fac voia Mea și cobor pe cei mândri care se bazează pe înțelepciunea lor și se depărtează de Harul Meu. Recunoașteți-mă în toate căile voastre și Eu vă voi netezi cărările.

Eu Domnul voi preface coastele în câmpii, căci acestea sunt locuri unde poporul Meu este înșelat să creadă că face voia Mea, dar inima lor nu este toată a Mea și nu umblă în dragostea Mea.

Voia mea pentru voi, care cunoașteți Numele Meu este să "croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai de grabă să fie vindecat." (Evr.12.13)

De asemenea, v-am spus prin Cuvântul Meu: "Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!" (Ps.2.8).

Veți putea face toate acestea numai în totală dependență de călăuzirea Mea. V-am dat Cuvântul Meu ca să vă învăț și v-am împuternicit prin Duhul Meu să împliniți voia Mea. Apelați la harul meu în rugăciune. "Cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină." (Ioan 16.24). Atunci, Eu Domnul voi împlini cu credințioșie Cuvântul Meu ca Numele

Meu să fie proslăvit.

Chiar dacă v-am dat Cuvântul Meu, Eu mă apropiu de voi și răspund numai în rugăciune. De aceea v-am spus: "Rugați-vă neîncetat." (1 Tes.5.17)

Să aveți continuu această atitudine de rugăciune și atunci veți fi mereu cu Mine și Eu cu voi. Dacă veți neglija să vă rugați, chiar și în lucrurile mici, veți lucra din voi înșivă. Căci Eu nu voi putea să fiu cu voi câtă vreme Mă ignorați. Voi îngădui să vă împliniți voia voastră doar ca să vă arăt îngâmfarea voastră și înălțarea de sine, chiar când aveți râvnă pentru diferite lucrări.

Întoarceți-vă la Mine cu credință deplină și nu vi se va umple fața de rușine, învățați de la Mine să fiți blânzi și smeriți în inimile voastre ca să căpătați îndurare pentru vremurile care vin.

Fiți pregătiți tot timpul, vegheați și rugați-vă ca să rămâneți în picioare după ce ați biruit totul, căci voi sunteți chemați să fiți mai mult decât biruitori, prin Mine.", zice Domnul.

"Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da. Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea." (Ioan 15-7.9)

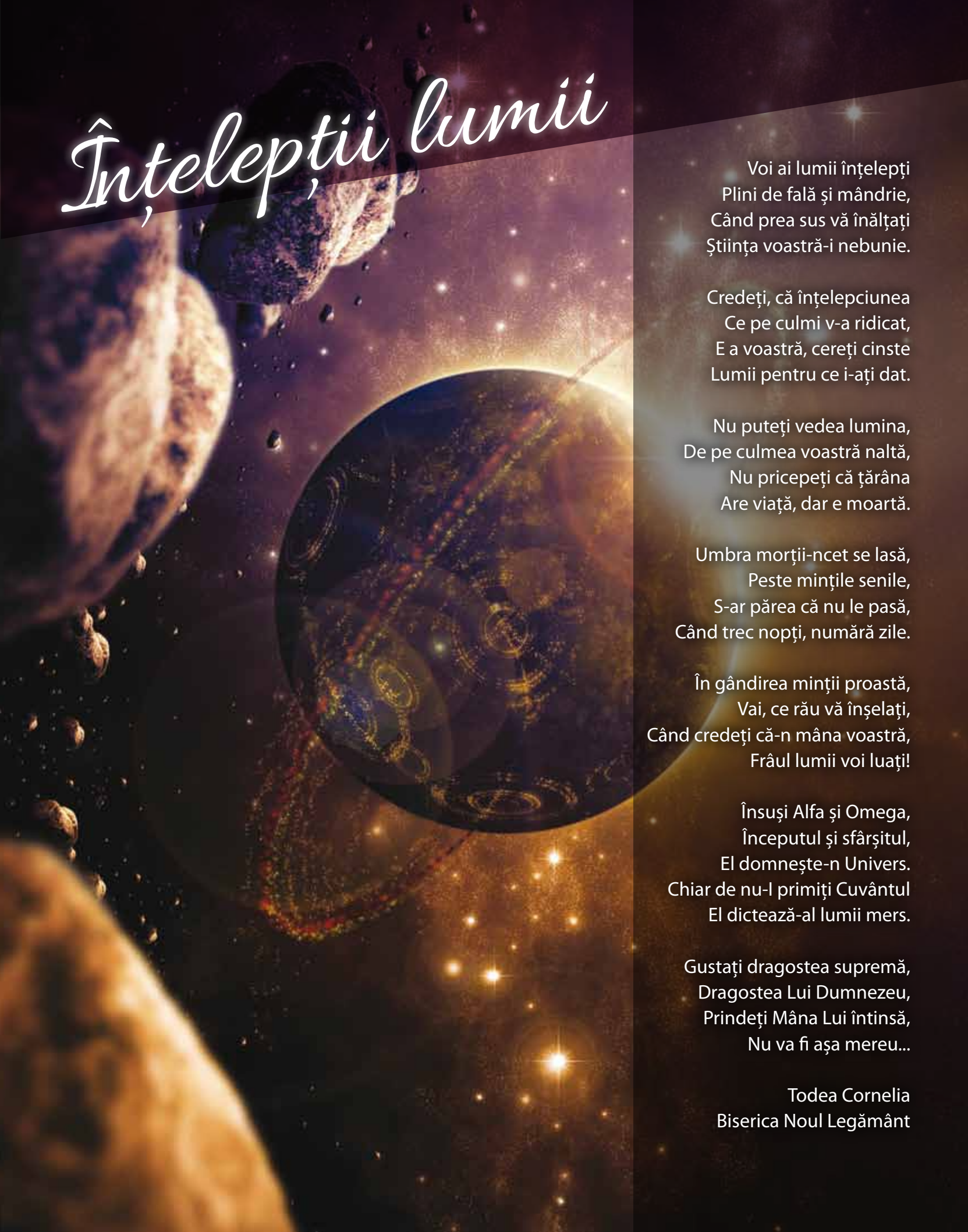
Mulțumesc Domnului și astăzi pentru harul Lui și Îl rog să binecuvânteze pe copiii Lui de pe întreg pământul, ca Numele Lui să fie înălțat în lume mai presus de orice alt nume. Mărturisim că avem nevoie mai mult decât oricând de harul Lui și de plinătatea Duhului Său cel Sfânt ca să-L cunoaștem mai mult pe El și să împlinim voia Lui care întotdeauna este bună, plăcută și desăvârșită pentru noi. Îi cerem aceste lucruri ca El să fie glorificat în noi, și astfel bucuria noastră să fie deplină, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.

Cred cu tărie că Dumnezeu face orice lucru frumos la vremea Lui, ne transformă viețile noastre și ne echipează să facem "nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, prin puterea care lucrează în noi." (Ef.3.20) Amin!

Carmen Nistor
Biserica
Noul Legământ
Tg. Mureș

Înțelepții lumii

Voi ai lumii înțelepți
Plini de fală și mândrie,
Când prea sus vă înălțați
Știința voastră-i nebunie.

Credeți, că înțelepciunea
Ce pe culmi v-a ridicat,
E a voastră, cereți cinste
Lumii pentru ce i-ați dat.

Nu puteți vedea lumina,
De pe culmea voastră naltă,
Nu pricepeți că țărâna
Are viață, dar e moartă.

Umbra morții-ncet se lasă,
Peste mințile senile,
S-ar părea că nu le pasă,
Când trec nopți, numără zile.

În gândirea minții proastă,
Vai, ce rău vă înșelați,
Când credeți că-n mâna voastră,
Frâul lumii voi luați!

Însuși Alfa și Omega,
Începutul și sfârșitul,
El domnește-n Univers.
Chiar de nu-l primiți Cuvântul
El dictează-al lumii mers.

Gustați dragostea supremă,
Dragostea Lui Dumnezeu,
Prindeți Mâna Lui întinsă,
Nu va fi așa mereu...

Todea Cornelia
Biserica Noul Legământ

Rugăciunile bisericii primare erau pentru bucurie

“Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!” (Evrei 13.7)

În cartea sa “Când nu-l doresc pe Dumnezeu”, John Piper ne conduce printre rugăciunile primilor creștini pentru a observa pentru ce se rugau ei și a vedea că rugăciunea lor în întregime făcea parte din lupta pentru bucuria în Dumnezeu.

Mai jos este redat un extras din această lucrare, ca o motivație de a medita mai mult la inima lui Dumnezeu revelată prin Sfânta Scriptură și totodata ca o invitație de a urma exemplul primilor creștini, împlinind astfel cuvintele Domnului nostru Isus răstos:

“Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.” (Ioan 16.24).

1 Primii creștini se rugau ca Dumnezeu să își înalțe Numele în lume.

“Iată dar cum trebuie să vă rugați:” Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău” (Matei 6.9). Acesta este o rugăciune pentru bucurie din două motive.

Mai întâi, a vedea Numele lui Dumnezeu onorat este cea mai mare bucurie a tuturor celor ce-l iubesc pe Dumnezeu. Prin urmare, a ne ruga ca Numele lui Dumnezeu să fie onorat înseamnă a ne ruga pentru ceea ce ne dorim mai mult decât orice.

În al doilea rând, deoarece Dumnezeu este cel mai glorificat în noi atunci când noi suntem cel mai împliniți în El, o rugăciune ca Numele Lui să fie sfințit (glorificat) este o rugăciune ca noi și milioane de alte persoane să fim mai împliniți în El decât în orice altceva. Psalmiștii leagă bucuria pe care o avem în Dumnezeu de lauda pe care o aducem Numelui Său: “Voi face din Tine bucuria și veselie mea, voi cânta Numele Tău, Dumnezeule Preaînalt” (Ps.9.2).

2 Primii creștini se rugau ca Dumnezeu să își extindă Împă-

răția în lume.

“Vie Împărăția Ta; făcă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ” (Mat.6.10). Când va veni Împărăția lui Dumnezeu în plinătatea gloriei, “El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere” (Apoc.21.4). Prin urmare, a te ruga să vină Împărăția Lui înseamnă a te ruga ca cea mai mare bucurie posibilă să invadeze creația. Însă cerem acest lucru nu doar pentru un viitor îndepărtat. Victoria spirituală de astăzi a Împărăției lui Dumnezeu în suflet, în Biserică și în diver-

se locuri ale lumii este definită explicit de apostolul Pavel ca “neprihănire, pace și bucurie”. “Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt” (Rom.14.17). Așadar, a te ruga ca Dumnezeu să domnească în viața cuiva (inclusiv a ta) înseamnă a te ruga pentru bucurie.

3 Primii creștini se rugau lui Dumnezeu pentru plinătatea Duhului Sfânt.

“Deci dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult

Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce-l cer!” (Luca 11.13, vezi și Ef.3.9). Experiența uniformă a Bisericii Primare era că plinătatea Duhului Sfânt ducea la o îndrăzneală însoțită de bucurie în mărturie (Fapte 4.31) și la o libertate însoțită de bucurie în închinare (Ef. 5.18-19). Și aceasta deoarece “roada Duhului ...este...bucuria...” (Gal. 5.22).

4 Primii creștini se rugau ca Dumnezeu să-i mântuiască pe cei necredincioși.

“Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru [ei] este să fie mântuiți” (Rom.10.1). Aceasta este o rugăciune pentru bucurie din două motive.

În primul rând, a fi mântuit înseamnă a găsi cea mai mare comoară din întregul univers și a considera cu bucurie toate celelalte lucruri drept secundare. “Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește, o ascunde: și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea” (Mat.13.44).

În al doilea rând, atunci când se pocăiește un păcătos, este “mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință” (Luca 15.7). Așadar, toți cei care au o inimă cerească se bucură cu cei ce se bucură – mai ales îngerii și Dumnezeu Însuși.

5 Primii creștini se rugau lui Dumnezeu pentru vindecare. “Este vreunul printre

voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă! Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate” (Iac.5.13-15). Observăm ce s-a întâmplat în Samaria când Filip a făcut vindecări acolo: “Mulți slăbanogi și șchiopi erau tămăduiți. Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta” (Fapte 8.7-8).

6 Primii creștini se rugau lui Dumnezeu pentru înțelepciune strategică.

“Dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o cerea de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată” (Iac.1.5; vezi și Col.1.9). În viața zilnică, a trai cu înțelepciune înseamnă a împlini scopurile centrate în Dumnezeu pentru care am fost creați, inclusiv a cânta gloria lui Dumnezeu prin bucuria închinării noastre. Astfel, Pavel descrie efectul învățurii “în toată înțelepciunea” – intonarea unor “psalmi, cântări de laudă și cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră” (Col.3.16).

7 Primii creștini se rugau lui Dumnezeu pentru unitate și armonie în mijlocul lor.

Isus a modelat această rugăciune pentru ei: “Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin

cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan 17.20-21). Când Pavel se gândea la acest gen de unitate, el le spunea filipenilor: “Faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând” (Fil.2.2). Unitatea celor din poporul lui Dumnezeu este o mare bucurie pentru cei care doresc “ca lumea să creadă” că Dumnezeu L-a trimis pe Isus Cristos.

8 Primii creștini se rugau ca Dumnezeu să îi ajute să îl cunoscă mai bine.

“[Nu încetăm să ne rugăm pentru voi] să creșteți în

cunoștința lui Dumnezeu” (Col.1.10; vezi și Ef.1.7). La nivel spiritual (nu doar intelectual), cunoașterea lui Dumnezeu este temelia oricărei bucurii. De aceea spunea Isus că cei cu inima curată sunt binecuvântați (fericiți) – pentru că îl văd pe Dumnezeu (Mat.5.8).

9 Primii creștini se rugau ca Dumnezeu să îi ajute să înțeleagă dragostea lui Cristos.

“Îmi plec genunchii înaintea Tatălui... să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea și să cunoașteți dragostea lui Cristos, care întrece orice cunoștință” (Ef.3.14, 18-19). Diferența dintre faptul că dragostea lui Isus

“Dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o cerea de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată” (Iac.1.5; vezi și Col.1.9).

oferă sau nu oferă sufletului bucurie constă în capacitatea noastră de înțelegere a incomprehensibilului într-o anumită măsură. Atâta timp cât dragostea lui Cristos rămâne o idee, ea nu ne mișcă inima. Însă a ne ruga pentru puterea de a o înțelege înseamnă a ne ruga pentru trezirea bucuriei.

10 Primii creștini se rugau lui Dumnezeu pentru un sentiment mai profund al speranței sigure.

“Nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi când vă pomenesc în rugăciunile mele...ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui”(Ef.1.16,18). Faptul că bucuria izvorăște din speranță este experiența universală a omului și mărturia explicită a apostolilor: “Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea, pe care o dă credința”(Rom.15.13). “Ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumne-

zeu”(Rom.5.2). “Bucurați-vă în nădejde”(Rom.12.12).

11 Primii creștini se rugau lui Dumnezeu pentru tărie și răbdare.

“[Nu încetăm să ne rugăm pentru voi ca să fiți] întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie”(Col.1.11; vezi și Ef.3.16). Nu este surprinzător faptul că tăria și răbdarea trebuie să fie legate de bucurie, deoarece Neemia 8.10 ne-a învățat deja că “bucuria Domnului va fi tăria voastră”.

12 Primii creștini se rugau lui Dumnezeu să li se păstreze credința.

Mai întâi Isus a oferit un exemplu de asemenea tip de rugăciune când S-a rugat pentru Petru, tocmai înaintea celor trei lepădări ale acestuia: “Eu M-am rugat pentru tine, ca

să nu se piardă credința ta; și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi”(Luca 22.32). Isus, de asemenea, își învață ucenicii să se roage pentru o credință perseverentă: “Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului Omului”(Luca 21.36). Apoi Pavel spune clar că atunci când se roagă și lucrează pentru credința bisericilor, el lucrează explicit pentru bucuria lor: “Voi rămâne și voi trăi cu voi toți, pentru înaintarea și bucuria credinței voastre”(Fil.1.25). “Nu doar că am avea stăpânire peste credința voastră, dar vrem să lucrăm și noi împreună la bucuria voastră”(2 Cor.1.24).

13 Primii creștini se rugau lui Dumnezeu ca să nu cadă în ispită.

“Și nu ne duce în ispită”(Mat.6.13). “Vegheați și rugați-vă, ca să nu cadeți în ispită”(Mat.26.41). Ce este ispita? Ea este întotdeauna, într-un fel sau altul, amăgirea că ceva este mai de dorit decât Dumnezeu și căile Lui. Așadar, rugăciunea pentru izbăvire este să nu ne lăsăm înșelați de această nălucă, ci să gustăm întotdeauna și să știm că Dumnezeu și căile Lui sunt mai de dorit decât orice altceva.

14 Primii creștini se rugau ca Dumnezeu să le dasă vârșească dorințele și să îi ajute să facă fapte bune.

“De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeu nostru să...împlinească în voi,

cu putere, orice dorință de bunăătate și orice lucrare izvorâtă din credință”(2 Tes.1.11). “[Nu încetăm să ne rugăm pentru voi] să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca sa-l fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune”(Col.1.10). Știm din experiență și din cuvintele lui Isus din Faptele apostolilor 20.35 că

“este mai fericit să dai decât să primești”. Așadar, atunci când ne rugăm să putem da în felul acesta, de fapt ne rugăm pentru o binecuvântare măreată și însoțită de bucurie.

15 Primii creștini se rugau lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor lor.

“Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri”(Mat.6.21). Acesta este o rugăciune pentru continua aplicare a mărețului verdict acordat nouă prin Isus Cristos: Justificat, și bucuria adusă de el. Acest statut în Cristos care ne oferă asigurarea bunăvoinței lui Dumnezeu constituie temelia tuturor bucuriilor noastre.

16 16. Primii creștini se rugau lui Dumnezeu să-i protejeze de cel rău.

“Izbăvește-ne de cel rău”(Mat.6.13). Diavolul este marele amăgitor, iar scopul oricărei amăgiri din partea lui, la fel ca în cazul ispitei, este ca noi să ne dorim orice - chiar și lucruri bune, neprimejdioase sau folositoare - mai mult decât pe Dumnezeu. El oferă mii de lucruri care să-l înlocuiască pe Dumnezeu și ne amenință cu mii de nenorociri în această

lume. Când ne rugăm să fim izbăviți de el, noi spunem, de fapt: nu ne lăsa niciodată să fim atrași de lucruri care L-ar înlocui pe Dumnezeu și nici să deducem din nenorocirile noastre că Dumnezeu nu este Prietenul nostru cel atotsuficient.

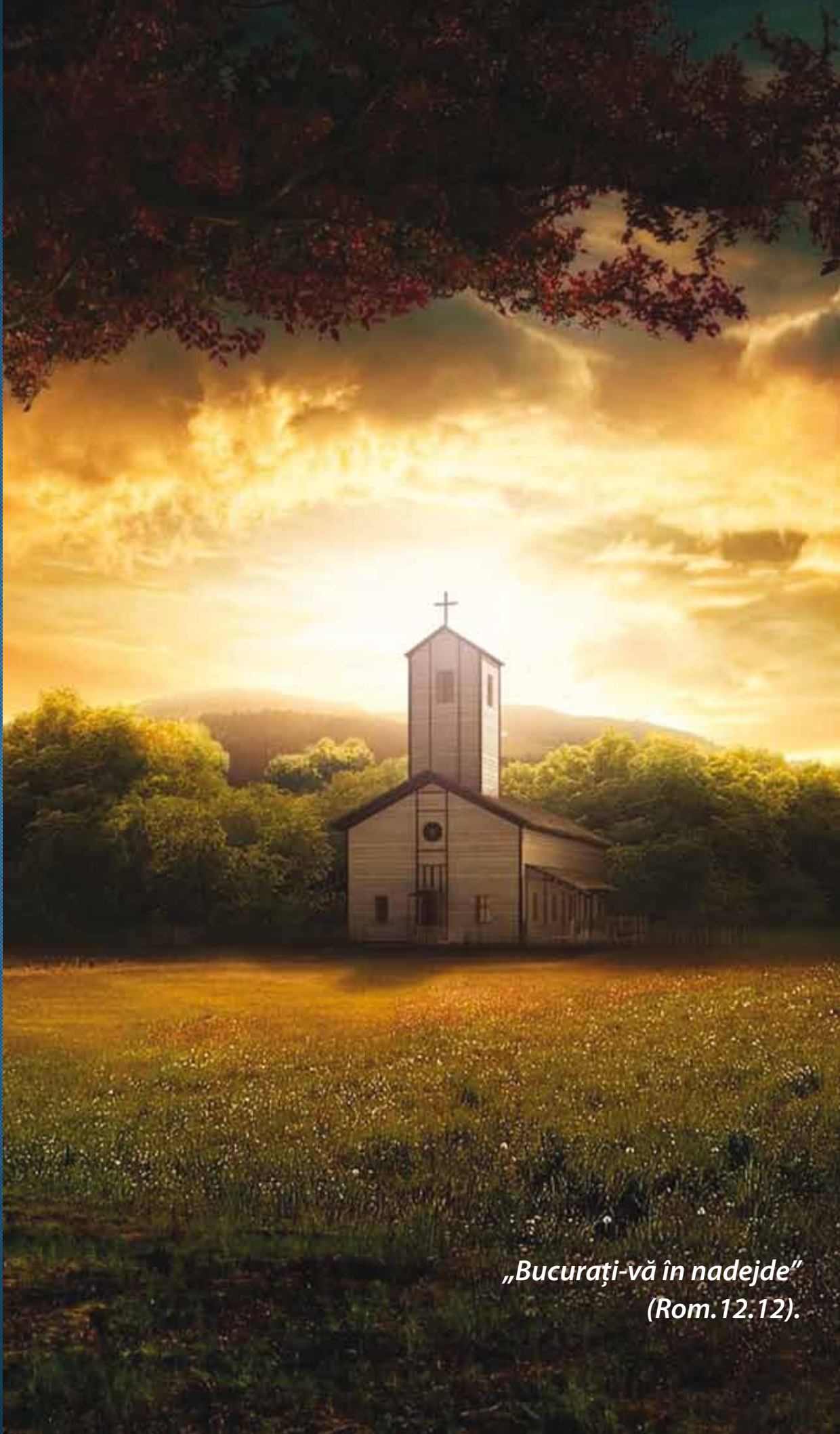
Toate lucrurile pentru care se ruga Biserica primară făceau parte din lupta lor pentru bucuria în Dumnezeu. Dacă nu ar fi adevărat acest lucru, atunci rugăciunea ar fi fost din interes. Ei ar fi făcut din Dumnezeu un duh magic, iar din rugăciune, lampa lui Aladin. Însă când Isus spunea: Cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină” (Ioan 16.24), El spunea de fapt: “În tot ceea ce cereți, căutați plinătatea bucuriei în Mine. În acest fel, toate cererile voastre Mă vor glorifica.”

Deci hai să luptăm pentru bucurie, cerând-o lui Dumnezeu cu toată sinceritatea și hai să luptăm pentru bucurie, cerând orice altceva cu acest mare scop: ca în și prin toate darurile Lui, să vedem mai mult și să gustăm mai mult din Cristos.

(articol extras din cartea cu titlul “Când nu-l doresc pe Dumnezeu” de John Piper)

Carmen Nistor
(Biserica Noul Legământ)

*„Bucurați-vă în nadejde”
(Rom.12.12).*

Are copilul dumneavoastră o atitudine nepotrivită ?

Cu întoarcerea înapoi la școală ar putea fi necesar a schimba atitudinea copilului nostru. La urma urmei, trecerea de la petrecerea timpului într-un mod lejer la rigorile întâlnite în sala de clasă, poate fi puțin neplăcut.

Potrivit consilierilor Focus on the

Family, o motivație comună pentru negativitatea unui copil este pur și simplu pentru a atrage atenția. Dacă bănuieți că acesta este obiectivul copilului dumneavoastră, există câteva modalități de a-l învăța cum să nu se plângă.

1 NU RECOMPENSA COMPORTAMENTUL SĂU NEGATIV

Când el începe să bâzâie/plângă, spune-i că îți pare rău că se simte în acest fel. Apoi ocupă-te de treburile tale. Nu crea o obsesie despre asta.

2 Consolidează o perspectivă pozitivă

În cazul în care copilul dumneavoastră prezintă un mic entuziasm, oferă-l un zâmbet, laudă-l, și lasă-l să știe cât de mult apreciezi tu atitudinea lui optimistă. Este frumos să ne surprindem copiii făcând lucruri bune.

3 Sapă adanc

În situația în care atenția pe care i-o oferi nu aduce schimbări bruște de dispoziție copilului dumneavoastră, atunci este momentul pentru a începe să vă puneți întrebări. S-ar putea ca el să se confrunte cu anumite suferințe și coborâșuri normale ale copilăriei. Sau se poate întâmpla ca el să învețe să se comporte negativist învățând atitudini nepotrivite de la prietenii lui sau chiar un frate mai mare.

Sau chiar o schimbare semnificativă în viața lui poate influența acest lucru: cum ar fi stresul din familie sau o problemă existentă de la școală. În cazul în care nici una dintre aceste probleme nu vi se pare relevantă poate ar fi nevoie de perspectiva unui specialist pentru a vedea dacă depresia joacă și ea un rol în acest caz. Amintiți-vă să puneți întrebări deschise, nu întrebări cu da sau nu.

**ÎNCERCAȚI
ACESTE 3
LUCRURI**

Sursa: www.focusonthefamily.com

FUNDAȚIA MATER

Alături de tine când ai nevoie

Servicii:

Consiliere psihologica

Proiecte educative

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească, cont: RO21BRMA0330033872400000

Vă mulțumim!

Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

Planul lui Dumnezeu pentru sănătatea ta

Biblia situează sănătatea în fruntea listei ca importanță. Minte, natura spirituală și corpul omului se leagă unele de altele și depind unele de altele. Ce afectează pe una dintre ele le afectează și pe celelalte. Dacă ne folosim greșit corpurile, mintea sau natura spiritual, nu vor putea deveni ceea ce spune Dumnezeu că ar trebui să fie ele.

“Voi să slujiți Domnului, Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvânta pâinea și apele, și va depărta boala din mijlocul tău”

Exodul 23:25.

Dumnezeu a dat reguli de sănătate pentru că El știe ce este cel mai bine pentru corpul uman.

Iată 10 din regulile de sănătate oferite de Biblie

1. Mănâncă la intervale regulate: “mănâncă la vremea potrivită.” Ecclesiastul 10:17.

2. Nu mâncați prea mult: În Luca 21:34, Domnul Hristos ne sfătuiește să ne ferim de “îmbuibare” (prea multă mâncare). Mâncatul în exces poartă răspunderea pentru multe boli degenerative.

3. Nu nutriți invidie și nu țineți pică.

Aceste rele perturbă procesele corpului. Biblia declară că invidia (pizma) aduce “putrezirea oaselor.” Proverbele 14:30.

4. Păstrați un spirit vesel și fericit. “O inimă veselă este un bun leac.” Proverbele 17:22. “Așa cum gândește un om în inima lui, așa este.” Proverbele 23:7 (trad. King James). Multe din bolile de care suferă oamenii sunt urmarea unor deprimări sufletești. O inimă veselă și fericită împătășește sănătate și prelungeste viața.

5. Puneți-vă toată încrederea în Domnul.

“Frica de Domnul duce la viață și cel ce o are, petrece noaptea sătul.” Proverbele 19:23. Încrederea în Domnul ne dă sănătate și viață. “Fiule, ia aminte la cuvintele mele, ... căci ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru trupul lor.” Proverbele 4:20-22.

6. Echilibrați munca și exercițiul cu odihna și somnul. “Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea.” Exodul 20:9, 10.

7. Păstrați-vă corpul curat. “Curățiți-vă!” Isaia 52:11.

8. Fiți cumpătați în toate lucrurile. “Cumpătarea voastră să fie cunoscută de toți oamenii.” Filipeni 4:5 (trad. King James). Un creștin va evita total toate lucrurile dăunătoare și va fi cumpătat în folosirea lucrurilor care sunt bune.

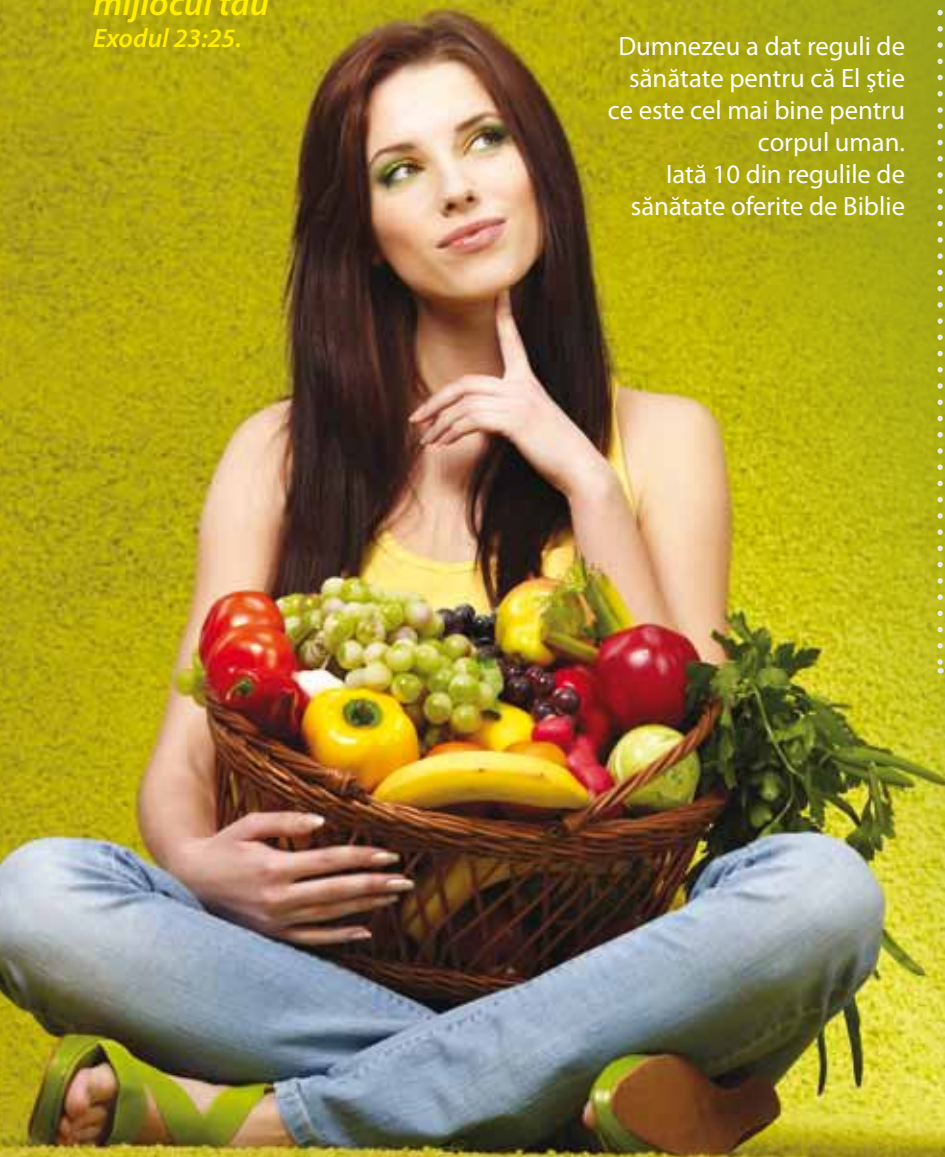
9. Faceți din timpul mesei un timp fericit. “Dar și faptul că un om mănâncă și bea și duce un trai bun în mijlocul întregii lui munci, este un dar de la Dumnezeu.” Ecclesiastul 3:13. Scenele tensionate din timpul mesei împiedică digestia. Evitați-le.

10. Ajutați-i pe cei care au nevoie. “Desleagă lanțurile răutății, ... rupe orice fel de jug ... împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost dacă vezi pe un om gol, acoperă-l, atunci ... vindecarea ta va încolți repede.” Isaia 58:6-8.

Este prea simplu ca să poată fi înțeles greșit: când îi ajutăm pe cei sărmani și săraci, ne îmbunătățim propria sănătate.

Sursa: www.amazingfacts.org

Sand Luciana
Biserica Filadefia
Tg. Mureș

Tortuleț cu dulceață de afine

Ingrediente pentru blat: 6 ouă, 6 linguri de apă, 9 linguri de zahăr tos, 6 linguri de făină albă, 3-4 linguri de cacao, 2 lingurițe de praf de copt.

Ingrediente pt cremă: 300 gr de cremă de brânză Philadelphia, 300 ml frișcă Hulala, 2 linguri zahăr praf, o linguriță zahăr vanilat, 2 lingurițe esență de vanilie.

Siropul pentru blat se face astfel: 200 gr de zahăr tos se caramelizează într-un ibric, apoi se adaugă 400 ml apă, 2-3 lingurițe esență de vanilie. Când s-a topit tot caramelul se mai pun 3 linguri de cacao.

Mai avem nevoie de un borcânel (200-300 gr) de dulceață de afine.

Cum se face?

- 1 Separăm albușurile de gălbenușuri. Cele 6 albușuri+6 linguri de apă se bat spumă până devine tare, apoi adăugăm cele 9 linguri de zahăr, treptat și mixăm până când putem întoarce vasul și să nu curgă bezeaua.
- 2 Separat, gălbenușurile se amestecă într-un bol cu praful de copt.
- 3 În alt bol amestecăm făina și cele 3-4 linguri de cacao.
- 4 Se toarnă peste bezeaua obținută, gălbenușurile cu praful de copt, apoi bolul de făină și cacao...puțin câte puțin.
- 5 Se amestecă totul foarte ușor cu o spatulă.
- 6 Se pune într-o tavă cu diametrul de 28 cm, pregatita cu foaie de copt.
- 7 Se dă la cuptorul preîncălzit... 160 - 170 grade pentru aprox. 45-50 min.
- 8 Se verifică, cu scobitoarea dacă e făcută.

Pregătirea cremei

- 1 Pentru cremă, batem frișca cu mixerul, la fel și brânza, apoi le amestecăm cu zahărul și esența de vanilie. Când se răcește blatul îl tăiem în 2, însiropăm bine, ungem cu dulceață de afine, apoi punem crema de brânză.
- 2 Se poate orna cu glazură de ciocolată deasupra.
- 3 Eu am ales să pun jeleu de fructe, deși am o "slăbiciune" pentru marțipan

Gătitul și torturile sunt un hobby de-al meu. O fac cu mare drag chiar dacă necesită mult timp. Au fost torturi care mi-au luat 5 ore pentru ornare, dar îmi place!

Poftă bună!!!

Această rețetă chiar merită încercată:-)

Suflet de Femeie online

www.sufletdefemeie.ro

www.credo.tv

O televiziune din suflet, pentru suflet!

Oriunde locuiți pe teritoriul României, vă rugăm să solicitați în scris distribuitorului de cablu să introducă Credo TV în grila de programe.

La ora actuală, în urma unor astfel de solicitări, Credo TV se află în peste 3500 de localități din România, iar din 1 Septembrie și în rețeaua UPC.

Dacă nu recepționați postul creștin Credo TV, puteți renunța la distribuitorul dumneavoastră de TV și să optați pentru una din următoarele variantele:

- **Romtelecom** - pachetele digitale VARIAT, EXTRA și MAXIM
- pentru abonamente, tel: 021.430.06.61
- **UPC** - pachetele Familia HD și Maxim HD
- pentru abonamente, tel: 031.100.08.72
- **Focus Sat**
- pentru abonamente, tel: 021.406.72.20
- **Antenă parabolică individuală**
- pentru informații, tel: 0744.766.490

Conferințe pentru femei, organizate de redacția Revistei

Suflet de femeie

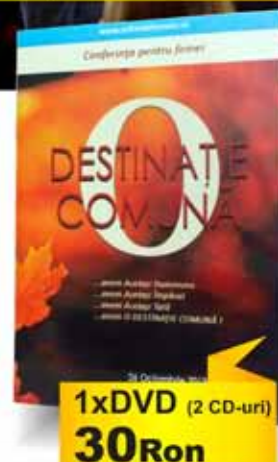
2xDVD-uri (4 CD-uri) 50Ron

Dragele noastre,

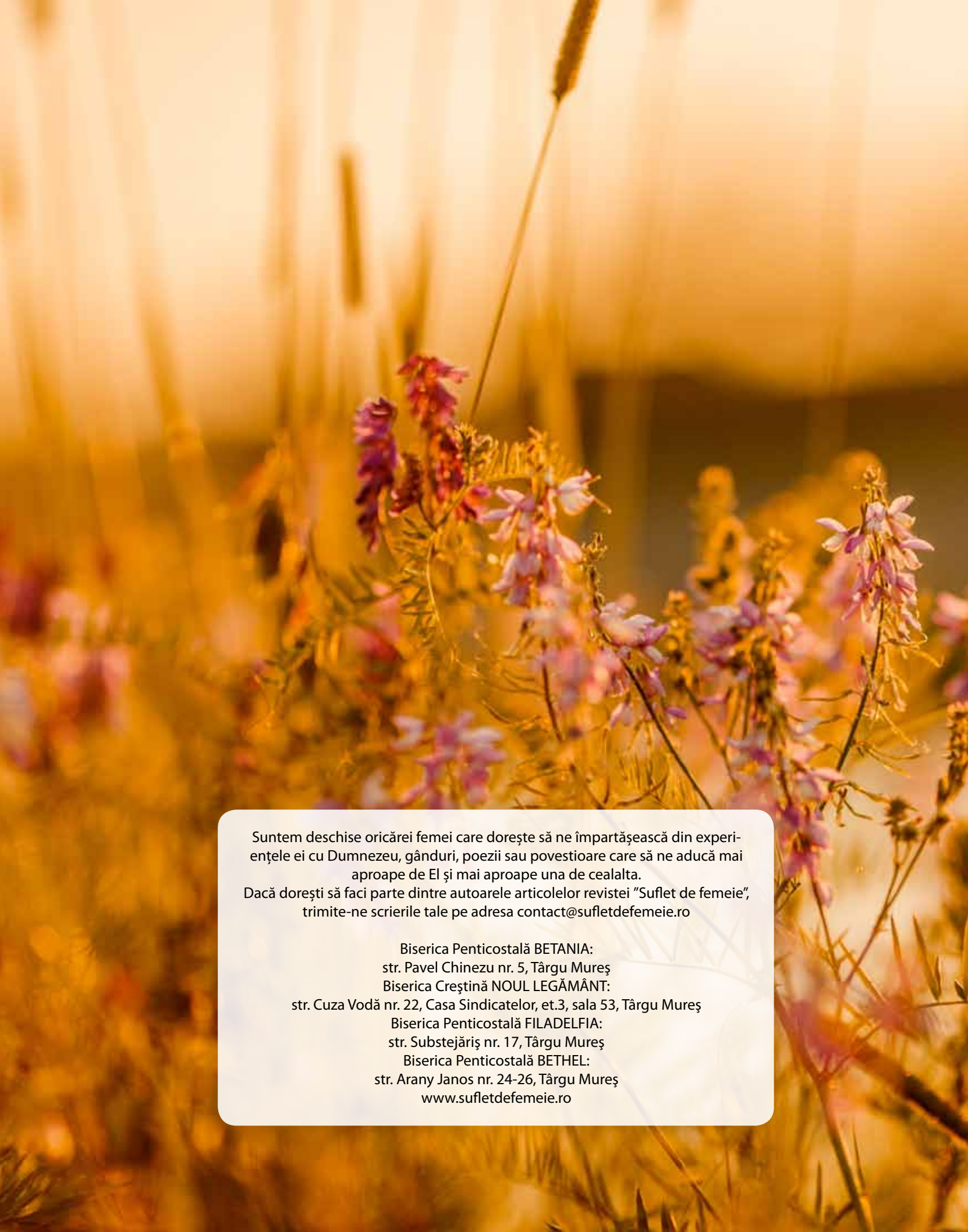
Au sosit DVD-urile cu filmarea Conferințelor pentru femei,
"O destinație comună" - octombrie 2013 și
"Prietenia" - mai 2014.

Prin aceste DVD-uri, vrem să dăruim o amintire vie a tuturor lucrurilor minunate pe care Dumnezeu le sădește în viețile noastre.

COMANDA LA: 0752 286 083

**1xDVD (2 CD-uri)
30Ron**

Suntem deschise oricărei femei care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealalta.
Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:
str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș
Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:
str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș
Biserica Penticostală FILADELFIA:
str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș
Biserica Penticostală BETHEL:
str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș
www.sufletdefemeie.ro